

WIERZĘ W BOGA

Jezus - nasz Zbawiciel

2

**PORADNIK METODYCZNY DO NAUKI RELIGII
DLA KLASY 2 SZKOŁY PODSTAWOWEJ**

WYDAWNICTWO WAM

PODSTAWA
PROGRAMOWA
2018

UWAGA: Rozkład materiału, kryteria ocen, materiały do druku oraz pomoce multimedialne są dostępne w internetowym serwisie katechetycznym Wydawnictwa WAM: nowe.katechizmy.pl

ZESZYT 1

KATECHEZY 1-9

Spis treści

Wprowadzenie / 3

Rozdział 1. Bóg przychodzi do nas w Jezusie Chrystusie

1. Bóg stworzył człowieka i podarował mu piękny świat / 7
2. Bóg zaprosił człowieka do przyjaźni / 14
3. Bóg kocha człowieka pomimo jego nieposłuszeństwa / 19
4. Bóg przez proroków zapowiada spełnienie obietnicy zbawienia / 27
5. Bóg przychodzi spełnić obietnicę zbawienia / 33
6. Z Matką Bożą wystawiamy Boga za zbawienie ludzi / 40
7. Chcemy kochać Zbawiciela jak św. Teresa od Dzieciątka Jezus / 45
8. Nasz Zbawiciel, Jezus Chrystus, prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek / 51
9. Z Matką Bożą idziemy do Zbawiciela. Modlitwa różańcowa / 56

Wprowadzenie
do pracy z podręcznikiem do nauki religii
w szkole podstawowej
w klasie drugiej
JEZUS – NASZ ZBAWICIEL

PODRĘCZNIK UCZNIA I ĆWICZENIA

Pakiet materiałów Wydawnictwa WAM pt. „Jezus – nasz Zbawiciel” dla klasy 2 szkoły podstawowej jest kontynuacją w ramach serii „Wierzę w Boga” materiałów dla klasy 1 „Bóg – nasz Ojciec”.

Na pakiet składa się: podręcznik i ćwiczenia dla uczniów oraz poradnik metodyczny. Zostały one przygotowane zgodnie z *Podstawą programową katechezy Kościoła katolickiego w Polsce* z dnia 8 czerwca 2018 r. oraz z *Programem nauczania religii rzymskokatolickiej w przedszkolach i szkołach* z dnia 19 września 2018 r.

Tematyka katechezy w klasie drugiej koncentruje się wokół Osoby Jezusa Chrystusa, Syna Bożego. Treści odkrywają przed uczniem bezinteresowną i bezwarunkową miłość Boga Ojca do ludzi, którą w pełni objawił nam posłany przez Niego Zbawiciel. Jezus ukazany zostaje jako umiłowany Syn Boga, obiecany Zbawiciel zapowiadany przez proroków. On jest Przyjacielem każdego człowieka. W Jego słowach i czynach, a przede wszystkim w Jego Osobie jest obecne królestwo Boże, do którego zaprasza wszystkich ludzi, również uczniów klasy drugiej szkoły podstawowej. Jezus działa i zbawia w Kościele, który jest świątynią Ducha Świętego. Kościół kontynuuje posłannictwo Zbawiciela m.in. w znakach sakramentalnych, przykazaniach oraz w obchodach roku liturgicznego.

Podręcznik ucznia zawiera 60 jednostek tematycznych ujętych w siedmiu rozdziałach:

- I. Bóg przychodzi do nas w Jezusie Chrystusie
- II. Jezus naszym Przyjacielem
- III. Jezus przychodzi do nas w sakramentach
- IV. Królestwo Jezusa – królestwem miłości
- V. Jezus zaprasza nas do swojego królestwa
- VI. Jezus daje Ducha Świętego
- VII. Pan Jezus żyje wśród nas. Katechezy okolicznościowe

Każda jednostka lekcyjna w podręczniku jest rozmieszczona na dwóch sąsiadujących stronach (oprócz katechezy, w której ujęta jest biografia św. Teresy od Dzieciątka Jezus). Ułatwia to uczniom odnalezienie i korzystanie z potrzebnych wiadomości. W związku z tym, że w klasie drugiej dziecko intensywnie ćwiczy czytanie, w podręczniku wprowadzono więcej tekstów, które jednak z założenia ma czytać katecheta razem z uczniami, uwzględniając ich indywidualne umiejętności. Nadal ważnym narzędziem edukacyjnym pozostaje obraz. Szatę graficzną tworzą ilustracje przedstawiające historie biblijne, rysunki i zdjęcia sytuacji z życia codziennego dzieci oraz liturgii. Podobnie jak w klasie pierwszej w podręczniku wprowadzono postać „przewodnika”. Tutaj autorzy zaproponowali św. Teresę z Lisieux, która w każdej katechezie wskazuje uczniom na najważniejsze treści do zapamiętania.

Podręcznik w założeniu ma być pomocą w wychowaniu religijnym również w domu rodzinnym. Dlatego znajdują się w nim najważniejsze treści katechez, pytania problemowe, fragmenty Pisma Świętego i teksty modlitw, które dorośli lub starsze rodzeństwo mogą wykorzystać podczas wspólnej modlitwy z dzieckiem.

Zadania w „Ćwiczeniach” mają wielorakie funkcje: od wprowadzania w temat, przez aktywizowanie dzieci, rozwijanie i pogłębianie tematu oraz utrwalanie treści i realizację wymagań programowych. Do każdej jednostki zaproponowano zadania do wykonania. Założeniem „Ćwiczeń” jest samodzielna i przede wszystkim twórcza praca ucznia – jednak zawsze pod życzliwą opieką katechety. Dziecko może więc uzupełniać ilustracje, tworzyć obrazy z wyciętych elementów (elementy do wycięcia są kolorowe, umieszczone na osobnych stronach z tyłu zeszytu ucznia) oraz realizować własne pomysły plastyczne. Zaproponowano także zadania wymagające skupienia: labirynty, rebusy itp. oraz uzupełniania liter w słowach oraz słów w zdaniach – w korelacji z edukacją wczesnoszkolną.

Wiele poleceń ma cel formacyjny: kształtowanie sumienia dziecka, wrażliwości na drugiego człowieka oraz świadomości obecności i działania Jezusa w codzienności oraz w liturgii.

Treści i metody katechezy zostały skorelowane z edukacją szkolną, np. korelacja z edukacją polonistyczną polega na wprowadzaniu nowego słownictwa i nauce dobierania odpowiednich słów do wypowiedzi oraz pisaniu. Są to ćwiczenia w zadawaniu pytań, w formułowaniu odpowiedzi, prośb i podziękowań, przepraszin i prostych modlitw. Edukacja społeczna na katechezie obejmuje wdrażanie do odpowiedzialności za siebie, za wspólnoty, w których dziecko funkcjonuje (rodzina, szkoła, parafia), i za środowisko przyrodnicze. Liczne ćwiczenia związane z rysowaniem i tworzeniem ilustracji oraz nauka piosenek sprzyjają korelacji plastycznej i muzycznej.

Niektóre hasła programowe dotyczące korelacji z edukacją polonistyczną zostały wskazane pod planem konkretnych katechez.

PORADNIK METODYCZNY

W „Poradniku metodycznym” katecheci znajdą propozycje scenariuszy oraz materiałów do każdej jednostki tematycznej. Każda katecheza została opracowana według schematu:

Cele katechezy

Treści

Wymagania

Postawy

Pomoce

Plan katechezy

Scenariusz katechezy

Zadanie domowe (jeśli jest przewidziane w propozycji zajęć)

Współpraca z rodziną i parafią

Zgodnie z założeniami *Podstawy programowej katechezy Kościoła katolickiego w Polsce* z 8 czerwca 2018 r. ważne jest ujęcie treści w formie wymagań (wiedzy i umiejętności), które ma spełnić uczeń, oraz postaw. Te ostatnie nie podlegają ocenie szkolnej.

Proponowany scenariusz katechezy składa się z następujących części:

Wprowadzenie do katechezy

Odkrywanie wezwania Bożego

Odpowiedź na wezwanie Boże

Utrwalenie

W scenariuszach poszczególne etapy lekcji zostały opracowane bardzo szczegółowo. Istotne dla każdej katechezy jest wprowadzanie uczniów w słuchanie słowa Bożego oraz kontemplację tajemnic z życia Jezusa. Niektóre teksty biblijne zostały częściowo zredagowane tak, by były zrozumiałe dla dzieci. Autorzy podręcznika starali się odczytać istotę i głębię przesłania Jezusa, aby pomóc katechetom w przekazaniu go uczniom w sposób odpowiedni do ich wieku. Katecheta, znając dzieci, do których został posłany, może dostosować język do możliwości percepcyjnych poszczególnych klas. Dotyczy to zwłaszcza trudniejszych treści teologicznych. Najistotniejsze jest, aby odwołując się do intuicji duchowej dzieci, pomóc im w stworzeniu relacji miłości i przyjaźni z Jezusem Chrystusem. Katecheta pomaga kształtować postawy i gesty religijne dzieci tak, aby były wyrazem ich wiary.

Każdy scenariusz katechezy zawiera propozycję zabawy, piosenkę z gestami lub inną formę aktywizacji ruchowej. Jednak główne treści zostały oparte na doświadczeniu egzystencjalnym oraz religijnym dzieci.

W scenariuszach znajdzie też katecheta opowiadania. Ich tematyka nawiązuje do życia współczesnej rodziny, realiów szkoły oraz kultury. Wprowadzenie opowiadań sprzyja również kształtowaniu u uczniów umiejętności słuchania ze zrozumieniem czy skupienia uwagi, które będą pomocne do uważnego słuchania w przyszłości dłuższych tekstów biblijnych.

Rozkład materiału, kryteria oceny i materiały do drukowania są dostępne w internetowym serwisie katechetycznym Wydawnictwa WAM: **nowe.katechizmy.pl**. Nauczyciel znajdzie tam również **nagrania obszerniejszych tekstów biblijnych i opowiadań**, piosenek, ich linii melodycznych (playback) oraz prezentacje i krótkie filmy.

KATECHEZA 1

Bóg stworzył człowieka i podarował mu piękny świat

CELE KATECHEZY

- Utrwalenie prawdy o stworzeniu świata, aniołów i ludzi.
- Ukazanie stworzenia jako przejawu miłości Boga do człowieka – świat darem dla człowieka.

TREŚCI

- Stworzenie świata, aniołów i ludzi przejawem miłości Boga (A.3)¹.
- Ślady stwórcy w otaczającej nas rzeczywistości – wspomnienia z wakacji (A.1.1).
- Świat stworzony przez Boga jako dar dla człowieka.
- Bóg daje człowiekowi świat pod opiekę.

WYMAGANIA

Uczeń:

- wspominając wakacje, wskazuje w otaczającej go rzeczywistości ślady Stwórcy;
- na podstawie tekstu Pisma Świętego opowiada o stworzeniu świata i człowieka;
- podaje przykłady, jak człowiek powinien korzystać z Bożych darów i troszczyć się o nie.

POSTAWY

Uczeń:

- wielbi Boga Stworzyciela;
- interesuje się i zachwyca odkrywaną rzeczywistością (A.1.a);
- chce troszczyć się o świat i odpowiedzialnie korzystać z Bożych darów.

POMOCE

- Podręcznik i „Ćwiczenia”
- Pismo Święte i świeca
- Nagranie lub wydruk tekstu biblijnego (Materiały do druku): na podstawie Rdz 1, 1. 26-27. 29. 31a
- Nagranie piosenek: nr 1 „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”, nr 2 „Gdy idziemy poprzez świat” i nr 3 „Ha, ha, ha! Alleluja”

¹ Oznaczenia (duża litera, liczba i mała litera) są zgodne z numeracją przyjętą w „Podstawie programowej katechezy Kościoła katolickiego w Polsce”, dokumencie Konferencji Episkopatu Polski z 8 czerwca 2018 roku.

PLAN KATECHEZY

Wprowadzenie do katechezy

1. Przywitanie i przypomnienie, czym są lekcje religii.
2. Modlitwa: piosenka nr 1 „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.
3. Krótkie zapoznanie z podręcznikiem.
4. Rozmowa o wakacjach na podstawie ilustracji w podręczniku, s. 8.
5. Zabawa: wakacyjne wspomnienia i piosenka nr 2 „Gdy idziemy poprzez świat”.

Odkrywanie wezwania Bożego: Bóg stworzył świat dla człowieka

6. Rozmowa: przypomnienie prawdy o stworzeniu świata.
7. Wprowadzenie do czytania Pisma Świętego: Czym jest Pismo Święte?
8. Czytanie Pisma Świętego na podstawie: Księga Rodzaju 1, 1. 26–27. 29. 31a.
9. Rozmowa na temat wybrania człowieka do opieki nad światem.

Odpowiedź na wezwanie Boże: Troszczymy się o świat

10. Praca z podręcznikiem (ilustracje na s. 9): Jak mogę troszczyć się o świat?

Utrwalenie

11. Wspólne czytanie podsumowania: tekst wyróżniony czerwoną czcionką obok św. Tereski.
12. Wykonanie zadania 2. w „Ćwiczeniach”, s. 4 (dziecko uzupełnia brakujące fragmenty słów).
13. Omówienie zadania domowego: rysunku w zadaniu 1. w „Ćwiczeniach”, s. 4.
14. Modlitwa: tekst na podstawie Psalmu 8 (podręcznik s. 9) i śpiew piosenki nr 3 „Ha, ha, ha! Alleluja”.

WPROWADZENIE DO KATECHEZY

Katecheta wita się z uczniami pozdrowieniem: „Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus”.

- W czyje imię przywitaliśmy się na początku lekcji?
- Dlaczego na religii witamy się w inny sposób niż na pozostałych lekcjach?
- Ze względu na kogo spotykamy się na lekcjach religii?

Na religii spotykamy się w imię Pana Jezusa. Wierzymy, że On jest z nami. Dlatego rozpoczynamy i kończymy lekcję modlitwą.

Piosenkę, którą proponujemy, uczniowie poznali w klasie 1, ale warto ją najpierw powtórzyć.

PIOSENKA NR 1 „W IMIĘ OJCA I SYNA, I DUCHA ŚWIĘTEGO”

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, (wykonujemy znak krzyża odpowiednio do wypowiedzanych słów)

tak można najprościej modlić się do Niego. (wskazujemy na krzyż lub do góry)

Do Boga, co właśnie uśmiecha do nas się (*rysujemy w powietrzu uśmiech*)
i niebo przybliżyć swym dzieciakom chce. (*rozkładamy ręce*)

MODLITWA

Piosenka nr 1 „W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego”.

Jeśli katecheta zna klasę, od razu po modlitwie prosi uczniów, by otworzyli podręczniki. Jeśli jednak dopiero poznaje zespół klasowy, poświęca kilka minut na przedstawienie się i poznanie uczniów.

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 8

- Przyjrzyjcie się waszemu podręcznikowi do religii.
- W czym przypomina on podręcznik do religii z klasy pierwszej?
- Czym się różni?
- Kto w pierwszej klasie wskazywał wam najważniejsze treści? (*św. Hiacynta i św. Franciszek z Fatimy*). Poszukajcie podobnej postaci w tym podręczniku.

To św. Tereska, która już jako dziecko była wielką przyjaciółką Pana Jezusa. Gdy dorosła, została siostrą zakonną. Nazywamy ją św. Teresą od Dzieciątka Jezus. Dowiedcie się, dlaczego tak o niej mówimy, na następnych lekcjach.

Przyjrzyjcie się teraz zdjęciom na stronie 8, pod tematem.

- Co one przedstawiają?
- Przeczytajcie podpis. Kto z was odwiedził podczas wakacji podobne miejsca?
- Kto z was chciałby o tym opowiedzieć?

Wypowiedzi uczniów mają być bardzo krótkie, ale każde chętne dziecko powinno mieć szansę na wypowiedź.

ZABAWA – WAKACYJNE WSPOMNIENIA

– Wyjdźcie teraz z ławek i stańcie w dowolnym miejscu sali. Będziemy wspominać wakacje.

Katecheta włącza nagranie piosenki nr 2 „Gdy idziemy poprzez świat”. Uczniowie mogą pamiętać tę piosenkę z klasy 1.

Dzieci śpiewają poznane dwie zwrotki z refrenem, maszerując w miejscu. Podczas refrenu podnoszą ręce do góry. Przed każdym refrenem i po nim katecheta przerywa nagranie i wypowiada jedno z poleceń podanych pod tekstem piosenki.

PIOSENKA NR 2 „GDY IDZIEMY POPRZEZ ŚWIAT”

1. Gdy idziemy poprzez świat,
chwalmy Boga.

W każdym miejscu, w każdy czas
chwalmy Boga.

Nie ma w życiu zbędnych dni, każda chwila ważna jest.
w każdej zobacz Bożą myśl.

Ref.: Bo Bóg naszym Ojcem,

Bo Bóg kocha nas.

On szlak nam wyznacza

I sam prowadzi nas.

2. Gdy nam szumi górski las – chwalmy Boga.

Gdy widzimy dobry film – chwalmy Boga.

Gdy przychodzą miłe dni, to radosne dobro chwał,
które Bóg przeznaczył ci.

– Kto z was był nad morzem, jeziorem lub na basenie, niech podniesie rękę.
A teraz wszyscy pływamy. Machamy rękami, naśladując pływanie.

– Kto z was wędrował po górach, lesie lub parku?

Maszerujemy wspólnie. Poruszamy nogami, jakbyśmy szli. (*idziemy w miejscu, stąpając raz ciężko – „pod górę”, raz lekko – „z góry”*)

– Kto z was grał w piłkę? Pokażmy wszyscy, jak można grać w piłkę. (*naśladujemy nogą kopnięcia piłki lub rękami odbicia jak do siatkówki*)

– Kto z was jeździł na hulajnodze, rowerze lub rolnkach? Ćwiczmy razem! (*odpychamy się jedną nogą jak na hulajnodze, raz jedną, raz drugą jak na rolnkach lub drepczemy w miejscu, trzymając ręce przed sobą, imitując jazdę na rowerze*)

ODKRYWANIE WEZWANIA BOŻEGO

– O czym była piosenka, której słuchaliśmy?

– Dlaczego chwaliliśmy Boga, wędrując poprzez świat?

– Komu zawdzięczamy to wszystko, co nas otacza?

Katecheta pokazuje dzieciom księgę Pisma Świętego.

– Co to za księga? (*warto, by padła druga nazwa: Biblia*)

– Czyje słowa są w niej zapisane?

Pismo Święte to słowo Boże. Posłuchamy teraz fragmentu, który znajduje się na samym początku Biblii. W tekście będzie słowo „niewiasta”. Kogo ono oznacza? (kobietę)

Katecheta czyta tekst biblijny odpowiednio skrócony z kartki umieszczonej w Biblii (Materiały do druku).

  Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. A potem rzekł Bóg: «Uczyńmy człowieka. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!». Stworzył więc Bóg człowieka: stworzył mężczyznę i niewiastę. I rzekł Bóg: «Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem». A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre.

na podstawie: Księga Rodzaju 1, 1. 26-27. 29. 31a

Uczniowie wracają do ławek.

- O czym przypomina nam ten fragment?
- Co uczynił na początku Pan Bóg?
- Komu podarował wszystko, co stworzył? Dlaczego?

Katecheta nawiązuje do treści, które uczniowie poznali w klasie 1. Przypomina, że Pan Bóg stworzył cały świat i stworzył człowieka, którego szczególnie wybrał i ukochał.

Pan Bóg powiedział, że człowiek ma panować nad światem.

- Co to znaczy „panować nad światem”?
- Czy człowiek ma światu rozkazywać? Robić wszystko, co tylko przyjdzie mu do głowy?

Krótką rozmowa, w której katecheta mocno podkreśla, że u Pana Boga „panować” oznacza: troszczyć się o świat i mądrze wykorzystywać to, co na nim jest, dla dobra swojego i całego stworzenia.

ODPOWIEDŹ NA WEZWANIE BOŻE

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 9

- Otwórzcie podręczniki na stronie 9. Co robią dzieci przedstawione na ilustracjach?

– Jaki związek mają te czynności z tym, co usłyszeliśmy we fragmencie Pisma Świętego?

– Jak dzieci mogą odpowiedzieć Bogu na Jego dar?

Jeśli będzie to konieczne, katecheta pomaga dzieciom we właściwej interpretacji ilustracji. Przypomina prawdę o tym, że człowiek ma Boże dary wykorzystywać w celu zapewnienia sobie mieszkania i pokarmu, że powinien troszczyć się o zwierzęta i rośliny, a także, że ma wykorzystywać swoje zdolności, by coraz lepiej poznawać świat i czynić go coraz piękniejszym.

– Co przedstawia ostatni obrazek?

– Jaki związek ma modlitwa z tym, co powiedzieliśmy o stworzeniu i darach Bożych? *(W modlitwie na przykład dziękujemy za Jego dary, przepraszamy, jeśli źle z nich korzystaliśmy, i prosimy o pomoc, byśmy dobrze i mądrze żyli)*

– Kogo przedstawia obrazek na ścianie w pokoju?

– Kto nam dał Anioła Stróża?

– Jak Anioł Stróż nam służy?

Katecheta podkreśla fakt, że Bóg nie zostawia nas samych. Cały czas się o nas troszczy i pomaga nam.

UTRWALENIE

Chętni uczniowie czytają kolejno, fragmentami, tekst znajdujący się w podręczniku obok ilustracji św. Tereski.

Dobry Bóg stworzył świat i wszystko, co istnieje. Gdy stworzył ludzi, powierzył im ziemię, by żyli na niej i ją chronili. Bóg zawsze troszczy się o nas.

PRACA W „ĆWICZENIACH” – S. 4, ZADANIE 2.

Dzieci czytają po kolei zdania, proponując właściwe rozwiązanie. Katecheta zapisuje na tablicy brakujące wyrazy, podkreślając te części, które uczniowie mają wpisać we właściwe miejsca w „Ćwiczeniach”.

Wierzę w B(oga), naszego O(jca), który s(tworzył) niebo i ziemię, kosmos, aniołów, cały świat i każdego cz(łowieka). To wszystko stworzył dla nas, ponieważ nas k(ocha).

Zadanie 1. katecheta poleca dzieciom wykonać w domu.

MODLITWA

Uczniowie powtarzają za katechetą tekst na podstawie Psalmu 8 z podręcznika, s. 9.

👁️ O Panie, nasz Boże,
jak przedziwne Twe imię po całej ziemi!
Gdy patrzę na Twe niebo,
księżyc i gwiazdy, któreś Ty uczynił,
pytam: kim jest człowiek, że o nim pamiętasz?
Odbarzyłeś go władzą nad dziełami rąk Twoich!

🎵 PIOSENKA NR 3 „HA, HA, HA! ALLELUJA”

Piosenka nr 3 „Ha, ha, ha! Alleluja” (poznana w klasie 1)

Ha, ha, ha! Alleluja! (podnosimy ręce coraz wyżej aż do samej do góry)
Ho, ho, ho! Hosanna! (machając rękami, opuszczamy je w dół)
Mój (wskazujemy na siebie) Pan (wskazujemy na niebo)
kocha (ręce skrzyżowane na piersiach) mnie. (na siebie)
Jego radość (palcami pokazujemy doteczki w policzkach)
jest w sercu mym. (kładziemy prawą dłoń na piersi, w miejscu serca)

ZADANIE DOMOWE

Zadanie 1. na s. 4 w „Ćwiczeniach” – dzieci rysują miejsce, gdzie spędziły wakacje.

WSPÓŁPRACA Z RODZINĄ I PARAFIĄ

Katecheta zachęca dzieci, by po wykonaniu zadania 1. w „Ćwiczeniach” zaprosiły rodziców do wspólnej modlitwy dziękczynnej za czas wakacyjnego odpoczynku i za te wszystkie miejsca, w których przebywali – za świat, który Bóg stworzył dla człowieka.

KATECHEZA 2

Bóg zaprosił człowieka do przyjaźni

CELE KATECHEZY

- Utrwalenie prawdy o wyjątkowości człowieka jako szczególnego stworzenia Bożego.
- Przekazanie Bożego zaproszenia do przyjaźni kierowanego do człowieka.

TREŚCI

- Stworzenie ludzi przejawem miłości Boga (A.3).
- Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu (A.2).

WYMAGANIA

Uczeń:

- na podstawie Pisma Świętego opowiada o stworzeniu człowieka i godności, którą Pan Bóg go obdarzył;
- wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską (A.2.1);
- wyjaśnia, co to znaczy, że człowiek ma rozum i wolną wolę;
- podaje przykłady przejawów Bożej miłości i opieki nad człowiekiem;
- wymienia, jak może odpowiedzieć na Bożą miłość.

POSTAWY

Uczeń:

- pragnie odpowiadać Bogu na Jego zaproszenie do przyjaźni;
- chce wypełniać Boże polecenia.

POMOCE

- Podręcznik i „Ćwiczenia”
- Pismo Święte i świeca
- Nagranie lub wydruk tekstu biblijnego (Materiały do druku): Rdz 1, 26a. 27-28a
- Nagrania piosenek: nr 2 „Gdy idziemy poprzez świat”, nr 4 „Cieszę się” oraz nr 5 „Wiem to”

PLAN KATECHEZY

Wprowadzenie do katechezy

1. Omówienie zadania domowego i powtórzenie treści poprzedniej lekcji.
2. Modlitwa: śpiew piosenki nr 2 „Gdy idziemy poprzez świat”.
3. Praca z podręcznikiem: przypomnienie treści o stworzeniu człowieka.

Odkrywanie wezwania Bożego: Bóg stworzył człowieka i dał mu wyjątkowe dary

4. Czytanie Pisma Świętego: Rdz 1, 26a. 27-28a

5. Rozmowa na podstawie tekstu i ilustracji w podręczniku na temat darów, którymi Bóg obdarzył człowieka.

Odpowiedź na wezwanie Boże: Wielbię Boga i odpowiadam na Jego przyjaźń

6. Zabawa: Chwałę Boga całym sobą.
7. Praca z podręcznikiem: Jak mogę odpowiedzieć na Boże zaproszenie do przyjaźni?
8. Nauka piosenki nr 5 „Wiem to” (z podziałem na dwa chóry).

Utrwalenie

9. Wykonanie zadania 1. i 2. – „Ćwiczenia”, s. 5 (dziecko rozwiązuje rebusy i wpisuje hasła w dymki oraz wycina i przykleja obrazki).
10. Modlitwa: śpiew piosenki nr 5 „Wiem to” (z podziałem na dwa chóry).

WPROWADZENIE DO KATECHEZY

Katecheta sprawdza zadanie domowe. Nawiązując do narysowanych przez dzieci miejsc wakacyjnego wypoczynku, powtarza treści z poprzedniej katechezy.

MODLITWA

Podziękujemy Bogu za świat, który stworzył.

Piosenka nr 2 „Gdy idziemy poprzez świat” (dwie zwrotki).

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 11

– Zaczniemy od ilustracji na s. 11, o której przypomina nam św. Teresa. To obrazek, który był w waszych zesłorocznych podręcznikach.

- Co ten obrazek przedstawia?
- Co to za miejsce?
- Kim są ludzie widoczni na obrazku?

Katecheta, używając imion Adam i Ewa, zamiennie stosuje określenie „pierwsi ludzie na świecie”. Przypomina, że piękny ogród, w którym Bóg umieścił pierwszych ludzi, to przedstawienie prawdy o Bożej bliskości i o Jego darach – czyli o łasce, którą Bóg obdarzył człowieka.

ODKRYWANIE WEZWANIA BOŻEGO

– Posłuchamy teraz słowa Bożego o stworzeniu człowieka. Najpierw jednak powiedzcie: co to znaczy „błogosławiony”? (*Szczęśliwy*)

Błogosławić komuś, to życzyć mu wielkiego szczęścia. A błogosławieństwo Boże oznacza dla człowieka mądrość, która prowadzi do nieba.

Zwróćcie uwagę i postarajcie się zapamiętać, co szczególnego mówi nam Pismo Święte o kobiecie i mężczyźnie stworzonych przez Boga.

Katecheta zapala świecę i czyta fragment Pisma Świętego (Materiały do druku).

  A wreszcie rzekł Bóg: «Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam». Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Po czym Bóg im błogosławił.

Księga Rodzaju 1, 26a. 27-28a

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 10

Chętni uczniowie mogą jeszcze raz przeczytać małymi fragmentami tekst z Księgi Rodzaju (ze s. 10 w podręczniku).

– Jaki jest człowiek stworzony przez Boga?

– Co to znaczy, że człowiek jest stworzony na Boży obraz, że jest podobny do Boga? *(Człowiek został obdarzony duszą, która nie umiera, jest nieśmiertelna. Dusza człowieka sprawia, że jest on szczególnym obrazem Bożym, że ma rozum i wolną wolę. Dzięki temu podobieństwu człowiek potrafi odróżniać dobro od zła i wybierać dobro).*

Gdy człowiek wybiera dobro, odpowiada na Boże zaproszenie do przyjaźni.

– Co to znaczy, że Bóg błogosławi człowiekowi? *(Bóg zawsze opiekuje się człowiekiem, pomaga mu swoimi darami, czyli łaskami)*

– Co przedstawiają zdjęcia na stronie 10?

Po wysłuchaniu uczniów katecheta wskazuje dzieci, które czytają podpisy pod omówionymi zdjęciami.

ODPOWIEDŹ NA WEZWANIE BOŻE

ZABAWA – CHWAŁĘ BOGA CAŁYM SOBĄ

Dzieci stają w kręgu. Do środka wchodzi jeden uczeń i mówi: „Bóg mnie stworzył, więc mogę...” i pokazuje dowolne ruchowe ćwiczenie (np.: klaskanie, wymachy rąk, podskoki, skłony, ruchy okrężne głowy itp.), a reszta dzieci naśladuje go. Po chwili na znak dany przez katechetę uczeń w środku wybiera dziecko, które

ma go zastąpić. Ono powtarza zdanie: „Bóg mnie stworzył, więc mogę...” i wymyśla kolejne ćwiczenie ruchowe.

Uwaga: katecheta, znając klasę, np. integracyjną, prosi, by uczniowie powiedzieli o sobie to, co potrafią robić (np. śpiewać, rysować, liczyć, skakać, klaskać, pomagać innym, stroić wesołe miny itp.). Wtedy dzieci nie muszą pokazywać tego, o czym mówią. Na zakończenie wszyscy śpiewają wspólnie piosenkę nr 4 „Cieszę się” (z gestami). Dzieci mogą pamiętać tę piosenkę z klasy 1.

PIOSENKA NR 4 „CIESZĘ SIĘ”

Cieszę się. Alleluja! (*dzieci machają radośnie rękoma nad sobą w lewo i prawo*)
Całym ciałem Panu chwałę oddać chcę! (2x) (*pokazują rękami na siebie od góry do dołu*)

Ręką prawą, ręką lewą. (*wyciągają przed siebie prawą, potem lewą rękę*)

Nogą prawą, nogą lewą i głową też. (2x) (*podnoszą prawą, potem lewą nogę i chwytają się dłońmi za głowę*)

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 11

– Spośród wszystkich stworzeń Pan Bóg wybrał szczególnie nas, ludzi. Dał nam wyjątkowe dary i zaprosił do przyjaźni. Co możemy zrobić, aby odpowiedzieć Panu Bogu na Jego zaproszenie? Opowiedzcie na podstawie ilustracji w podręczniku na stronie 11.

– Podajcie przykłady: Jak jeszcze dzieci mogą odpowiedzieć na zaproszenie Pana Boga do wybierania dobra i do przyjaźni z Nim?

Katecheta pilnuje, by wybrzmiały przykłady zarówno relacji w rodzinie, jak i w grupie rówieśniczej oraz w stosunku do innych stworzeń. Katecheta przypomina, że opieka nad całym stworzeniem, które Bóg powierzył człowiekowi, to też jest nasza odpowiedź na Jego zaproszenie do przyjaźni i do współpracy.

NAUKA PIOSENKI NR 5 „WIEM TO” (Z PODZIAŁEM NA DWA CHÓRY)

Katecheta dzieli klasę na dwie grupy (np. chłopcy i dziewczynki). Jedna grupa śpiewa pierwsze części każdej zwrotki: „Wiem to...” i „Ten świat...”, druga – „dopowiada” pozostałą część wersetu. Ostatnie dwa powtórzenia za każdym razem wszyscy śpiewają wspólnie.

Wiem to, (*śpiewa pierwsza grupa*)

Pan Bóg kocha mnie! (*śpiewa druga grupa*) (3x)

Wiem to, wiem to, Pan Bóg kocha mnie. (*śpiewają wszyscy*) (2x)

Wiem to, (*śpiewa pierwsza grupa*)

On jest Bogiem mym! (śpiewa druga grupa) (3x)
Wiem to, wiem to, On jest Bogiem mym. (śpiewają wszyscy) (2x)
Ten świat (śpiewa pierwsza grupa)
tworzę razem z Nim! (śpiewa druga grupa) (3x)
Ten świat, ten świat, tworzę razem z Nim. (śpiewają wszyscy) (2x)

UTRWALENIE

PRACA W „ĆWICZENIACH” – S. 5, ZADANIE 1. I 2.

Dzieci rozwiązują rebusy i wpisują w kratkach dary, którymi Bóg obdarzył człowieka. Potem chętni uczniowie odczytują hasła.

Katecheta czyta polecenie z zadania 2.

- Co widzicie na ilustracjach? Jak się zachowują dzieci?
- Jak zachowują się dzieci, jeśli wybiorą dobro?

Znajdźcie obrazki nr 1. Przedstawiają one dzieci, które chcą odpowiedzieć na Boże zaproszenie do przyjaźni. Wytnijcie te obrazki i przyklejcie w odpowiednie miejsca.

MODLITWA

Piosenka nr 5 „Wiem to” (z podziałem na dwa chóry).

WSPÓŁPRACA Z RODZINĄ I PARAFIĄ

Katecheta proponuje rodzicom, aby wraz z dzieckiem zrobili rodzinną naradę i zaplanowali jakiś dobry czyn, który wykonają wspólnie jako odpowiedź na Boże zaproszenie do przyjaźni. Zachęca także, by we wspólnej modlitwie podziękowali za Bożą przyjaźń, opiekę i za różne dary, które od Boga otrzymali.

KATECHEZA 3

Bóg kocha człowieka pomimo jego nieposłuszeństwa

CELE KATECHEZY

- Uświadomienie rzeczywistości grzechu (PNR)¹.
- Ukazanie Boga, który z miłości pragnie zbawienia człowieka i zapowiada je (PNR).

TREŚCI

- Stworzenie świata, ludzi i aniołów przejawem miłości Boga (A.3).
- Grzech ludzi i obietnica zbawienia (A.3).

WYMAGANIA

Uczeń:

- wyjaśnia prostymi słowami, czym jest grzech i obietnica zbawienia (A.3.4);
- wyjaśnia pojęcia: szatan, grzech, zbawienie (A.3.4);
- odróżnia grzech ciężki i grzech lekki (B.10.4).

POSTAWY

Uczeń:

- dostrzega zło, które czyni, i przeprasza za nie Boga.

POMOCE

- Podręcznik i „Ćwiczenia”
- Pismo Święte i świeca
- Szklanka z wodą, taca i kamień pobrudzony ziemią
- Nagranie akompaniamentu do zabawy: skoczna radosna melodia (ok. 1-2 min), gong oraz smutna, poważna melodia (ok. 1 min)
- Nagrania piosenek: nr 5 „Wiem to”, nr 6 „Mój Pan mocą moją jest” (np. bit.ly/2WtQdd3 [dostęp: 25.11.2020]) oraz opowiadania „Niebezpieczna zabawa”

UWAGI

- W podręczniku i scenariuszu lekcji – zgodnie z Podstawą programową i Programem nauczania religii – nie wprowadzono określenia „grzech pierworodny”, mówiąc po prostu o grzechu pierwszych ludzi. Katecheta może – jeśli uważa za słuszne – wprowadzić tę nazwę.
- Korelacja z edukacją szkolną: pojęcie zbawienia i grzechu.

¹ PNR: skrót oznacza „Program nauczania religii rzymskokatolickiej w przedszkolach i szkołach” Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski. Dokument przyjęty podczas posiedzenia Komisji Wychowania Katolickiego KEP w Częstochowie 19 września 2018 r.

PLAN KATECHEZY

Wprowadzenie do katechezy

1. Powtórzenie treści ostatniej lekcji na podstawie „Ćwiczeń”.
2. Modlitwa: śpiew piosenki nr 5 „Wiem to”.
3. Opowiadanie: „Niebezpieczna zabawa”.

Odkrywanie wezwania Bożego: Skutki grzechu. Bóg obiecuje Zbawiciela

4. Praca z podręcznikiem: opowiadanie o grzechu pierwszych ludzi.
5. Doświadczenie z brudną wodą: ukazanie stanu łaski i jej utraty przez grzech.
6. Czytanie Pisma Świętego: Rdz 3, 15a.
7. Rozmowa o Bożej obietnicy zbawienia.
8. Wykonanie zadania 2. – „Ćwiczenia”, s. 6 (dziecko koloruje odpowiednio kolejne serca).

Odpowiedź na wezwanie Boże: Przepraszamy Boga za grzechy

9. Zabawa: Taniec ludzi w raju.
10. Rozmowa na temat naszej grzeszności (grzech lekki, grzech ciężki) i potrzebie przepraszania Boga za grzechy.
11. Nauka modlitwy: „Ach, żałuję...” (Akt żalu).
12. Wykonanie zadania 3. – „Ćwiczenia”, s. 6 (dziecko uzupełnia tekst modlitwy: „Ach, żałuję...”).

Utrwalenie

13. Wykonanie zadania 1. – „Ćwiczenia”, s. 6 (dziecko wkleja naklejki i koloruje pola z napisami wybranymi przez siebie kolorami).
14. Modlitwa: Akt żalu: „Ach, żałuję...”.

WPROWADZENIE DO KATECHEZY

Katecheta na podstawie „Ćwiczeń” ze s. 5 powtarza treści ostatniej lekcji.

- Czym wyjątkowym Pan Bóg obdarował człowieka?
- Do czego nas zaprasza?
- Jak możemy odpowiedzieć na Boże zaproszenie do przyjaźni?

MODLITWA

Piosenka nr 5 „Wiem to” (z podziałem na głosy).

🔊 OPOWIADANIE „NIEBEZPIECZNA ZABAWA”

Wojtek ucieszył się, widząc Franka w drzwiach swojego domu. Mama, mimo że to sobota, musiała iść do pracy, a tata zabrał się za sprzątanie garażu i zapowiedział, że nie życzy sobie, aby „ktokolwiek plątał mu się pod nogami”. Bez Franka Wojtek siedziałby sam w pokoju i po prostu się nudził.

Postanowili zabawić się w biwak. Rozłożyli namiot z koca i, siedząc na tapczanie, udawali, że łowią ryby. Jednak potem Franek stwierdził, że na biwaku musi być ognisko i – jak powiedział: „żeby było prawdziwiej” – postanowił użyć zapalek. Wojtek najpierw się sprzeciwił: pamiętał, że rodzice surowo zabronili mu bawić się ogniem. Franek jednak nie dał za wygraną. Przekonywał Wojtkę, że to świetna zabawa i dziwi się, że jego rodzice mu na to nie pozwalają. Może sami nie mają czasu na odpoczynek i jemu też żałują dobrej zabawy? Wojtka ogarnęły wątpliwości: „Może tak jest” – pomyślał. I ustąpił. Zabawa rzeczywiście była wspaniała, ale tylko na początku, bo po chwili ogień uciekł z metalowej tacy, na której go rozpalili. W ciągu jednej chwili zajął firankę i dywan. Chłopcy zaczęli się krztusić dymem. Z trudnością dotarli do drzwi i wybiegli z pokoju. Potem Wojtek stracił przytomność. Ocknął się w szpitalu i zobaczył zmartwione twarze rodziców pochylających się nad nim. Okazało się, że zanim przyjechała straż pożarna i ugasiła pożar, pokój doszczętnie spłonął. Rodzice byli smutni, ale bardzo cieszyli się, że obu chłopcom, oprócz niewielkich poparzeń, nic więcej się nie stało. Po kilku godzinach Wojtek wrócił do domu. Zobaczył, że nic nie zostało z jego zabawek i książek. „Dlaczego?” – pomyślał z wielkim żalem.

Wieczorem, leżąc obok rodziców, przypomniał sobie, że przez moment uwierzył Frankowi i myślał, że nie chcą jego dobra, bo zabraniają mu różnych rzeczy. Rozpłakał się. Mama zaczęła go pocieszać, że powoli wyremontują pokój. Wojtek zaprzeczył ruchem głowy: przecież nie chodzi mu o pokój, tylko o to, jak mógł nie posłuchać rodziców. Nie był im posłuszny, a oni tak go kochają!

Rozmowa na temat opowiadania

- Dlaczego Wojtek ustąpił Frankowi?
- Jak skończyła się niebezpieczna zabawa chłopców? Jakie miała skutki?
- Co zrozumiał na końcu Wojtek?

ODKRYWANIE WEZWANIA BOŻEGO

– Niestety, każdemu z nas zdarza się postąpić niewłaściwie, chociaż przeważnie wiemy, co i jak należy zrobić. Potem często żałujemy, widząc skutki naszych złych czynów.

Pan Bóg dał nam mądre przykazania i wiemy, co jest dobre, a co złe. Jednak ulegamy pokusom, czyli grzeszymy. Złe postępowanie, złe słowa i myśli, czyli nasze grzechy, są brakiem zaufania do Pana Boga i do dobrych ludzi. Grzech zaś zawsze krzywdzi nas samych, krzywdzi innych ludzi i niszczy nasz związek z Bogiem.

Mówiliśmy już w zeszłym roku, że pokusy to chęć zrobienia czegoś złego. Czasem są to myśli, czasem czyjeś słowa lub zły przykład. Dziś dowiecie się, dlaczego ludzie na świecie ulegają pokusom i nie zawsze są szczęśliwi, chociaż Pan Bóg chce dla nich dobra. Stało się to przez katastrofę, która ma związek z pierwszymi ludźmi, których nazwano Adam i Ewa. W Biblii Adam to pierwszy mężczyzna, a Ewa to pierwsza kobieta, matka wszystkich żyjących.

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 12

Katecheta czyta z podręcznika, fragmentami, opis grzechu pierwszych ludzi, przerywając na omówienie znajdujących się obok tekstu ilustracji. W rozmowie z dziećmi podkreśla fakt nieposłuszeństwa pierwszych ludzi wobec Boga – to, że grzech jest ich zdradą wobec Boga, brakiem zaufania do Niego.

– Co stało się po grzechu pierwszych ludzi? Co ten grzech sprawił?

– W czym przygoda Wojtka przypomina sytuację ludzi w raju?

Katecheta podsumowuje wypowiedzi uczniów:

Tak jak Wojtek nie docenił miłości rodziców, podobnie pierwsi ludzie zlekceważyli miłość Boga. Sami chcieli być jak Bóg i decydować, co jest dobre, a co złe!

Skutki grzechu Wojtka łączyły się ze stratami i z ogromną przykrością, że nie był posłuszny rodzicom. To wszystko było dla niego trudne do przyjęcia.

Skutki grzechu pierwszych ludzi były straszne dla nich i dla wszystkich ludzi, którzy się rodzą na ziemi. Grzech Ewy i Adama spowodował złą zmianę w całym świecie. Ludzie stracili z oczu dobrego Stwórcę, nie potrafili Go słuchać i być blisko Niego. Kłócili się między sobą. Przyroda stała się dla nich groźna.

DOŚWIADCZENIE: KAMIEŃ I BRUDNA WODA

Katecheta może teraz przeprowadzić małe doświadczenie. W tym celu będzie potrzebował ustawionej na tacy szklanki pełnej wody i pobrudzonego ziemią kamienia (powinien być takiej wielkości, aby zmieścił się do szklanki i jednocześnie zajął sporą jej część).

– Wyobraźcie sobie, że ta szklanka to dusza pierwszego człowieka. Jest pełna wody, która oznacza łaskę Bożą. Dusze pierwszych ludzi w raju były pełne łaski Bożej, czyli pełne Bożej przyjaźni. Ten brudny kamień to grzech nieposłuszeństwa Bogu. Zobaczcie, co się stanie, gdy wrzucę kamień do szklanki.

Katecheta wrzuca kamień do szklanki tak, żeby sporo wody wylało się na tacę. Jednocześnie woda powinna zabrudzić się ziemią. Warto wypróbować wcześniej, z jaką siłą należy to zrobić, uważając, by nie stłuc szklanki.

– Co stało się z wodą?

Podobnie stało się z łaską Bożą w duszach pierwszych ludzi. Grzech „zabrudził” ich dusze i nie było już w nich miejsca na łaskę Bożą. Grzech zniszczył przyjaźń pierwszych ludzi z Bogiem. Możemy powiedzieć, że zadał tej przyjaźni śmiertelną ranę. Dlatego też pierwsi ludzie oddalili się od Boga. Opuścili raj i odtąd musieli ciężko pracować, aby zdobyć pożywienie. Groziły im różne niebezpieczeństwa, choroby, a nawet śmierć. Stało się tak dlatego, że grzech zniszczył Boży porządek w świecie. Ten pierwszy grzech osłabił także rozum i wolną wolę ludzi. Sprawił, że ludzie nie wszystko rozumieją i ulegają pokusom, czyniąc wiele zła.

- Przyjrzyjcie się zdjęciom na stronie 13. Co one przedstawiają?
- Co jest przyczyną sytuacji przedstawionych na ilustracji? (*Grzechy ludzi*)
Wybrany uczeń czyta podpis pod ilustracją.

Po grzechu Adama i Ewy wszyscy ludzie rodzą się skłonni nie tylko do dobra, ale i do zła.

– Ten pierwszy grzech sprawił, że wszyscy kolejni ludzie na ziemi mają duszę osłabioną grzechem. Nie rodzą się z pełnią łaski, tak jak pierwsi ludzie w raju.

Może czasem, po jakiejś poważnej chorobie, mama mówi do was: „Uważaj, bo jesteś osłabiony i możesz znowu zachorować”. Tak samo jest z każdą duszą człowieka z powodu tego grzechu pierwszych ludzi w raju.

Katecheta zapala świecę.

- Kogo przypomina nam zapalona świeca?

Pan Bóg nie przestał kochać ludzi. Nawet wtedy, gdy Go zdradzili i przestali Mu ufać, okazał im swoją miłość. Dalej się o nich troszczył. Posłuchajcie, co Pan Bóg powiedział szatanowi, który ukazał się Ewie w postaci węża.

Czytanie Pisma Świętego.

 Pan Bóg rzekł do węża: «Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie a niewiastę, pomiędzy potomstwo twoje a potomstwo jej: ono ugodzi cię w głowę».

Księga Rodzaju 3, 15a

- Co Pan Bóg zapowiedział wężowi? Co miało go spotkać?
- Kto wie, kogo Pan Bóg zapowiedział?

Dzieci mogą mieć problem z odpowiedzią. Katecheta prosi, aby przyjrzały się ilustracji na s. 13 w podręczniku.

- Kogo przedstawia ta ilustracja?
- Kim jest Maryja?

- Dlaczego nazywamy ją Matką Bożą?
- Kim jest Syn Maryi?
- Co On dla nas uczynił?

Jeśli dzieci będą miały problem z odpowiedzią na to pytanie, katecheta może wskazać na krzyż, znajdujący się w klasie oraz na zdjęcie na s. 13: paschał i figurę Zmartwychwstałego.

– Zobaczcie, jak Pan Bóg mocno kocha ludzi. Nawet gdy Go opuścili, widząc ich nieszczęście, od razu obiecuje pomoc – zapowiada Zbawiciela, którego ześle na ziemię.

PRACA W „ĆWICZENIACH” – S. 6, ZADANIE 2.

Katecheta czyta kolejno polecenia. Uczniowie kolorują odpowiednio poszczególne serca.

- Jakiego koloru użyjemy w ostatnim sercu? Dlaczego?

[nutka] Piosenka nr 6 „Mój Pan mocą moją jest”

Podczas wykonywania zadań katecheta odtwarza piosenkę nr 6 „Mój Pan mocą moją jest” (której dzieci będą się uczyły na następnej lekcji).

ODPOWIEDŹ NA WEZWANIE BOŻE

ZABAWA – TANIEC LUDZI W RAJU

Dzieci wychodzą z ławek i stają w dowolnym miejscu sali.

– Spróbujemy teraz poczuć się jak pierwsi ludzie w raju. Będziemy w rytm skocznej, radosnej melodii tańczyć, podskakiwać i machać rękami. Pierwsi ludzie byli przecież w raju, blisko Pana Boga, bardzo szczęśliwi. W pewnym momencie usłyszymy gong. On będzie oznaczał grzech pierwszych ludzi. Po nim nastąpi poważna, smutna melodia. Wtedy pokażemy gestami smutek, wstyd i strach, który poczuli ludzie po popełnieniu grzechu. Jak to możemy zrobić?

Katecheta może zaproponować, aby dzieci spuściły głowy, otoczyły się ramionami i przykucnęły. Jeśli sala jest duża i pozwala na to bezpieczeństwo uczniów, dzieci mogą ukryć się za krzeselkami.

Ludzie po grzechu nie czuli się dobrze. Było im bardzo źle bez bliskości Pana Boga.

Katecheta prosi, aby dzieci wstały.

My też często grzeszymy. Nie chce nam się na przykład zrobić czegoś dobrego albo robimy złe rzeczy, chociaż wiemy, że nie powinniśmy ich robić. Każdy

grzech, nawet niewielki, oddala nas od Boga i od innych ludzi oraz krzywdzi nas samych.

– Co by się stało, gdybyśmy do naszej szklanki pełnej czystej wody wrzucili mały zabrudzony kamyczek? Czy woda byłaby zabrudzona?

– A co by się stało, gdyby tych małych kamyczków było bardzo dużo?

Właśnie lekki – czyli niewielki – grzech to taki mały kamyczek. Nie zrywa on naszego związku z Bogiem, tylko go osłabia. Są też grzechy, które nazywamy ciężkimi. Mówimy o nich wtedy, gdy specjalnie popełnimy coś bardzo złego. Takie ciężkie grzechy są jak duże, brudne kamienie w szklance wody. Przez ciężkie grzechy, zwane śmiertelnymi, odwracamy się od Pana Boga całkowicie.

Możemy też powiedzieć, że każdy grzech jest jak rana, którą zadajemy przyjaźni z Bogiem. Rany bywają lekkie, na przykład draśnięcia, ale bywają też ciężkie, śmiertelne. Grzechy ciężkie zrywają naszą przyjaźń z Bogiem. Jednak nawet mała rana, gdy się jej nie leczy, może w końcu zniszczyć zdrowie człowieka. Także niewielkie przewinienia, jeśli się ich nie żałuje i nie pracuje nad poprawą, powodują oddalenie od Boga.

– Co możemy zrobić, kiedy żałujemy za nasz grzech?

– Do kogo możemy się zwrócić? Co powiedzieć?

Być może dzieci powiedzą o konieczności przeproszenia ludzi, których skrzywdziliśmy. Katecheta prowadzi je do odkrycia prawdy o konieczności przeproszenia również Pana Boga.

NAUKA MODLITWY: „ACH, ŻAŁUJĘ...” (AKT ŻALU)

– Jest krótka modlitwa, którą możemy przeproszać Boga za nasze grzechy. Słyszeliście ją już w zeszłym roku, a teraz nauczymy się jej na pamięć.

Ach, żałuję za me złości
jedynie dla Twej miłości.

Bądź miłościw mnie, grzesznemu,
dla Ciebie odpuszczam bliźniemu.

Uczniowie powtarzają kilkakrotnie słowa modlitwy za katechetą.

PRACA W „ĆWICZENIACH” – S. 6, ZADANIE 3.

Uczniowie uzupełniają tekst modlitwy w „Ćwiczeniach”.

UTRWALENIE

PRACA W „ĆWICZENIACH” – S. 6, ZADANIE 1.

Uczniowie wklejają w odpowiednie miejsca naklejki z właściwymi symbolami oznaczającymi: raj, grzech i obietnicę zbawienia. Potem kolorują pola z napisami wybranymi przez siebie kolorami. Katecheta wyjaśnia polecenie:

- Które kolory możemy nazwać „radosnymi”? (*Barwy jasne*)
- Które „smutnymi”? (*Barwy ciemne*)
- Co czujecie, kiedy słyszycie słowo „raj”? Jakimi kolorami można je pokolorować?
- Z jakimi odczuciami wiąże się słowo „grzech”? Jakich kolorów tutaj użyjemy?
- A jakie kolory wykorzystamy do pokolorowania hasła „obietnica zbawienia”?

MODLITWA

Akt żalu: „Ach, żałuję...”.

WSPÓŁPRACA Z RODZINĄ I PARAFIĄ

Katecheta zachęca uczniów, aby codziennie wieczorem podczas modlitwy, po podziękowaniu Bogu za Jego dary, pomyśleli, czy nie popełnili tego dnia jakiegoś grzechu, i przeprosili za niego Pana Boga modlitwą „Ach, żałuję...” (podręcznik ucznia s. 65). Może poprosić rodziców, aby przypominali o tym swoim dzieciom.

KATECHEZA 4

Bóg przez proroków zapowiada spełnienie obietnicy zbawienia

CELE KATECHEZY

- Ukazanie Boga, który z miłości pragnie zbawienia człowieka i zapowiada je (PNR).

TREŚCI

- Prorocy zwiastunami obietnicy (A.3).
- Bóg mówi przez proroków w Piśmie Świętym (A.2).

WYMAGANIA

Uczeń:

- wyjaśnia pojęcie prorok (A.3.4);
- opowiada o prorokach, którzy zapowiadają spełnienie obietnicy Boga w Jezusie Chrystusie (A.3.4);
- wyjaśnia, że słowa proroków są zapisane w Piśmie Świętym.

POSTAWY

Uczeń:

- słucha Boga, który mówi przez proroków, i wypełnia Jego naukę.

POMOCE

- Podręcznik i „Ćwiczenia”
- Pismo Święte i świeca
- Nagranie piosenki nr 6 „Mój Pan mocą moją jest”
- Wydruk tekstu biblijnego (Materiały do druku): Hbr 1, 1

UWAGI

- Korelacja z edukacją szkolną: pojęcie prorok.

PLAN KATECHEZY

Wprowadzenie do katechezy

1. Pytania do poprzedniej katechezy
2. Modlitwa: Wprowadzenie i Akt żalu
3. Rozmowa na podstawie ilustracji o chłopcu, który nie posłuchał rodziców, zgubił się w dzikim lesie i czekał na ratunek.

Odkrywanie wezwania Bożego: Prorok zapowiada, że Bóg ześle Zbawiciela

4. Ludzie, którzy nie posłuchali Boga, także czekali na ratunek, na Zbawiciela.
5. „Ćwiczenia”, zadanie 1., s. 7: kim są ludzie, którzy w imieniu Boga zapowiadali, że przyjdzie Zbawiciel – wprowadzenie pojęcia „prorok”.

6. Wyjaśnienie pojęcia „nasi ojcowie” (bez używania słowa „przodkowie”).
7. Czytanie Listu do Hebrajczyków 1, 1 – Bóg mówił przez proroków.
8. Rozmowa na podstawie ilustracji o zapowiedziach prorockich.
9. Imiona Zbawiciela (na podstawie proroctwa z Księgi Izajasza).

Odpowiedź na wezwanie Boże: Słuchamy proroków, gdy czytamy Pismo Święte

10. Rozmowa na podstawie ilustracji ze św. Teresą o znaczeniu Pisma Świętego.
11. „Ćwiczenia”, zadanie 3., s. 8 – rysowanie Pisma Świętego.
12. Nauka piosenki nr 6 „Mój Pan mocą moją jest” (z gestami).

Utrwalenie

13. Odczytanie tekstu wyróżnionego czerwoną czcionką.
14. „Ćwiczenia”, zadanie 2., s. 7 – imiona zapowiadanego Zbawiciela.
15. Modlitwa: z podręcznika i śpiew piosenki nr 6 „Mój Pan mocą moją jest”.

WPROWADZENIE DO KATECHEZY

Katecheta w krótkiej rozmowie powtarza treść poprzedniej katechezy.

- Jaka katastrofa wydarzyła się w raju?
- Jakie skutki miał grzech pierwszych ludzi?
- Co wtedy zapowiedział Pan Bóg?

MODLITWA

Popatrz na krzyż. Jak bardzo Pan Bóg nas kocha! On posłał na ziemię Zbawiciela, żeby wyzwolił nas od zła.

Podziękuj w myślach Panu Bogu za zbawienie nas. *(chwila ciszy)*

Jak odpowiadasz na Boże zaproszenie do przyjaźni? Przypomnij sobie dzisiejszy poranek. Czy od rana pomyślałeś o Bogu, który dał nam ten dzień?

Jeśli chcesz za coś przeprosić Boga, zrób to teraz...

„Ach, żałuję...”.

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 14

- Kto z was kiedyś się zgubił? W jakiej sytuacji? Co wtedy przeżywaliście?

Katecheta czuwa, by wypowiedzi dzieci były krótkie i rzeczowe.

Przyjrzyjcie się teraz ilustracji na s. 14 i powiedzcie, jak czuje się ten chłopiec, który nie posłuchał rodziców i oddalił się od nich w Parku Narodowym, czyli ogromnym, dzikim lesie.

ODKRYWANIE WEZWANIA BOŻEGO

Gdy dziecko nie posłucha rodziców, oddali się i zgubi, woła o pomoc i z utęsknieniem na nią czeka. Podobnie czuli się ludzie, którzy oddalili się od Boga przez grzech nieposłuszeństwa. Zagubieni nie potrafili sami zwyciężyć zła, nadal dokonywali złych wyborów, popełniali kolejne grzechy. Przez swoje złe uczynki krzywdzili siebie nawzajem i coraz bardziej oddalali się od kochającego Boga, coraz bardziej cierpiąc. Z utęsknieniem czekali na spełnienie Bożej obietnicy, na przyście Zbawiciela. Bóg nie zapomniał o człowieku. Upominał grzeszących ludzi i przypominał o swojej obietnicy.

PRACA W „ĆWICZENIACH” – S. 7, ZADANIE 1.

Uczniowie czytają po jednej linijce tekst w ramce. Przepisują pierwsze litery każdego wersetu i odczytują hasło.

– Jak nazywali się ludzie, których Bóg wybrał, by mówili w Jego imieniu?

Posłuchamy teraz, co Pismo Święte mówi o prorokach. Będzie tam mowa o „naszych ojcach”, ale to nie chodzi o waszych tatusiów.

– Jak nazywamy tatę naszego taty?

– A tato waszego dziadka, kim jest dla was?

On też miał tatę i mamę. I właśnie o ludziach, którzy żyli kiedyś przed nami, mówi Pismo Święte w słowach „do ojców waszych”.

Czytanie Pisma Świętego (Materiały do druku).

 Wielokrotnie i na różne sposoby przemawiał niegdyś Bóg do ojców [naszych] przez proroków.

List do Hebrajczyków 1, 1

– Czego dowiadujemy się o prorokach z tego fragmentu Pisma Świętego?

Zobaczymy teraz, co Bóg przekazywał przez proroków.

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 15

Uczniowie opowiadają, co widzą na ilustracji na s. 15, a katecheta czyta pierwszy tekst biblijny i prowadzi rozmowę.

👁 Nie okażę wam oblicza surowego, bo miłosierny jestem – mówi Pan. Tylko uznajcie swoją winę, że zbuntowaliście się przeciw Panu, Bogu swemu, i głos mojego nie słuchaliście.

na podstawie: Księga Jeremiasza 3, 12-13

- Kogo widzimy na ilustracji na stronie 15?
- Co w imieniu Boga przekazuje ludziom prorok? Dlaczego?
- Na czym polega jego zadanie?

Bóg troszczy się o ludzi. Nie chce, by przez grzech jeszcze bardziej oddalili się od Niego. Przez proroka upomina ludzi i obiecuje przebaczenie, jeśli się nawrócą.

Katecheta czyta drugi tekst biblijny.

👁 Oto Panna pocznie i porodzi Syna i nazwie Go imieniem Emmanuel, czyli Bóg z nami. A będzie to Bóg Mocny i Książę Pokoju. Wielkie będzie Jego panowanie w pokoju bez granic.

na podstawie: Księga Izajasza 7, 14; 9, 5-6

- O kim mówi drugi prorok? Kogo zapowiada?
- Jak prorok nazywa Zbawiciela? (*Bóg z nami, Bóg mocny, Książę Pokoju*)
- Co o Zbawicielu mówią te imiona? Kim On będzie dla ludzi? (*Bóg, Wybawiciel, Pocieszyciel*)
- Czego dokona? (*Zwycięży zło, przywróci ludziom Bożą bliskość – łaskę, obdarzy pokojem*)

Katecheta podsumowuje odpowiedzi uczniów:

Prorocy nie tylko upominali ludzi, ale przede wszystkim przypominali im o wielkiej miłości Boga, który nie zapomniał o swojej obietnicy i miał zesłać Zbawiciela, aby On przywrócił ludziom Bożą łaskę. W ten sposób prorocy pocieszali ludzi w cierpieniu, dawali im nadzieję i wzniecali w nich zapał do dobrego życia.

ODPOWIEDŹ NA WEZWANIE BOŻE

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 14

- Popatrzcie na rysunek św. Tereski.
- Co robi św. Tereska?

- Gdzie są zapisane słowa proroków?
- Gdzie słuchamy słów proroków? Popatrzcie na zdjęcie zamieszczone na tej samej stronie.
- Dlaczego, mimo że żyli dawno temu, ich słowa nadal są nam potrzebne?
- Co Bóg nam przez nich przekazuje?

PRACA W „ĆWICZENIACH” – S. 8, ZADANIE 3.

Uczniowie rysują księgę Pisma Świętego na pulpicie.

NAUKA PIOSENKI NR 6 „MÓJ PAN MOCĄ MOJĄ JEST” (Z GESTAMI)

Nauczmy się teraz piosenki, słowami której podziękujemy Bogu za Jego troskę o nas.

Uczniowie powtarzają za katechetą słowa i gesty, słuchają piosenki i próbują śpiewać.

1. Mój Pan (*wskazujemy najpierw na siebie, potem na niebo*)
 mocą moją jest, (*rozkładamy ręce i prężymy muskuły*)
 skałą (*robimy dłońmi daszek przed sobą*)
 i zbawieniem, (*krzyżujemy dłonie na piersiach*)
 On Bogiem mym. (2x) (*wskazujemy najpierw na niebo, potem na siebie*)
 Ref.: Na Ciebie otwieram serce me. (3x) (*wskazujemy serce, a potem rozkładamy ręce otwartymi dłońmi ku górze*)
2. Mój Pan (*wskazujemy najpierw na siebie, potem na niebo*)
 Królem był i jest, (*krzyżujemy dłonie na piersiach i skłaniamy głowę*)
 Na zawsze (*rozkładamy prawą rękę otwartą dłońią ku górze*)
 i na wieki. Amen. (*rozkładamy lewą rękę otwartą dłońią ku górze*)

UTRWALENIE

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 14

Uczniowie czytają kolejno po jednym zdaniu tekstu wyróżnionego czerwoną czcionką. Potem czytają go wspólnie na głos.

Pan Bóg nie zapomniał o człowieku i o swojej obietnicy. Posyłał proroków, których wybrał, by mówili w Jego imieniu. Prorocy pocieszali smutnych i cierpiących. Zachęcali do wiernego oczekiwania i nawoływali do poprawy życia. Przypominali, że Bóg ześle Zbawiciela, który uratuje ludzi od zła.

PRACA W „ĆWICZENIACH” – S. 7, ZADANIE 2.

Dzieci uzupełniają samogłoski w słowach według szyfru i odczytują imiona, jakimi prorok nazywa Zbawiciela.

MODLITWA

Dziękuję Ci, Panie, i śpiewam ku Twojej chwale,
bo przez narodzenie Twojego Syna
w cudowny sposób zechciałeś mnie ocalić¹.
Piosenka nr 6 „Mój Pan mocą moją jest” (z gestami).

WSPÓŁPRACA Z RODZINĄ I PARAFIĄ

Katecheta zachęca uczniów, aby uważnie słuchali czytań podczas niedzielnej liturgii i zapamiętali, z jakiej księgi będzie pierwsze czytanie. Może poprosić kapłana z pobliskiej parafii, aby na Mszy Świętej z udziałem dzieci poruszył ten temat.

¹ Źródło: https://liturgia.wiara.pl/doc/703_023.Za-zbawienie-przez-wcielenie [dostęp: 3.08.2020].

KATECHEZA 5

Bóg przychodzi spełnić obietnicę zbawienia

CELE KATECHEZY

- Ukazanie Boga, który z miłości pragnie zbawienia człowieka i zapowiada je (PNR).
- Wprowadzanie w tajemnicę Wcielenia.
- Ukazanie znaczenia tajemnicy Bożej, czyli tajemnicy wiary, jako prawdy, której nigdy do końca nie pojmujemy, ale możemy zawsze poznawać i przeżywać innym.

TREŚCI

- Prorocy zwiastunami obietnicy (A.3).
- Jezus staje się człowiekiem, rodząc się z Maryi (Łk 1, 26b-38 – zwiastowanie i rola Maryi w zbawieniu człowieka) (A.4).

WYMAGANIA

Uczeń:

- wyjaśnia, że Jezus jest obiecany Zbawicielem, a Maryja jest Jego Matką (A.4.2);
- uzasadnia, że Jezus jest Bogiem i człowiekiem;
- odmawia „Pozdrowienie anielskie”;
- wyjaśnia, kim jest anioł (A.3.4).

POSTAWY

Uczeń:

- ufa Bogu, który jest Dobrem, i naśladuje Go w Jego dobroci (C.2.c);
- dziękuje Bogu za zbawienie;
- przyjmuje Maryję za swoją Matkę i okazuje Jej szacunek (A.4.b).

POMOCE

- Podręcznik i „Ćwiczenia”
- Pismo Święte i świeca
- Nagrania piosenek: nr 6 „Mój Pan mocą moją jest”, nr 7 „Mów: Amen – jak Maryja” oraz opowiadania „Tajemnice Boże”
- Nagranie lub wydruk opowiadania biblijnego o Zwiastowaniu Pańskim (Materiały do druku): na podstawie Łk 1, 26b-38
- Kartki z emotikonami: po jednej stronie uśmiech, po drugiej smutek – dla każdego dziecka (Materiały do druku)

PLAN KATECHEZY

Wprowadzenie do katechezy

1. Modlitwa: piosenka nr 6 „Mój Pan mocą moją jest”.
2. Powtórzenie o prorokach na podstawie ilustracji ze s. 14-15.
3. Krótkie opowiadanie o ludzie Izraela, który Bóg utworzył i prowadził, aby przygotować przyjście Zbawiciela.
4. Opcjonalnie: „Ćwiczenia”, zadanie 1., s. 9 (lub jako zadanie domowe).

Odkrywanie wezwania Bożego: Bóg przygotowuje przyjście Zbawiciela.

Zwiastowanie Pańskie

5. Rozmowa o powołaniu Maryi na Mamę Zbawiciela (ilustracja i podpis obok na s. 16 podręcznika).
6. Omówienie obrazka Zwiastowania Pańskiego (podręcznik s. 17).
7. Czytanie lub odtworzenie nagrania – na podstawie Ewangelii wg św. Łukasza 1, 26b-38
8. Rozmowa o Zwiastowaniu i opowiadanie „Tajemnice Boże”.

Odpowiedź na wezwanie Boże: Chcemy ufać Bogu jak Maryja

9. Rozmowa – utrwalenie pojęcia tajemnicy Bożej.
10. Opcjonalnie: „Ćwiczenia”, zadanie 1., s. 9 (lub jako zadanie domowe).
11. Rozmowa o zaufaniu Bogu przez Matkę Bożą i naśladowaniu Jej – nawiązanie do św. Teresy i zdjęcia ikony Matki Bożej.
12. Wykonanie piosenki nr 7 „Mów: Amen – jak Maryja” z prezentacją emotikonów radości i smutku.

Utrwalenie

13. „Ćwiczenie” s. 10, zadanie 3. – uzupełnianie modlitwy „Pozdrowienia anielskiego”.

WPROWADZENIE DO KATECHEZY

MODLITWA

Piosenka nr 6 „Mój Pan mocą moją jest”.

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 14-15

Powtórzenie ostatniej katechezy o prorokach.

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 16

– Co przedstawia pierwszy obrazek?

Katecheta opowiada lub czyta o utworzeniu przez Boga ludu, Izraela, wędrownicy do Ziemi Obiecanej i oczekiwaniu i przygotowaniu na przyjście Zbawiciela, czyli Mesjasza. Wskazuje na prowadzącego lud Mojżesza i na Arkę Przymierza jako znak obecności Bożej. Zapowiada, że uczniowie dowiedzą się o tym więcej w przyszłym roku.

PRACA W „ĆWICZENIACH” – S. 9, ZADANIE 1.

Uwaga: Jeśli uczniowie w danym zespole pracują bardzo powoli, mogą zadanie 1., jak i zadanie 2. wykonać w domu.

Uczniowie uzupełniają rysunek wędrownki ludu: postać tego, który prowadzi (Mojżesza), oraz Arkę Przymierza jako znak obecności Bożej. Katecheta mocno podkreśla, że Bóg w ten sposób przygotował swój lud na przyjście Zbawiciela wszystkich ludzi.

ODKRYWANIE WEZWANIA BOŻEGO

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 16, CD.

Katecheta stwarza uczniom możliwości, by podzielili się tym, co wiedzą o Zwiastowaniu. Uzupełnia jednak wypowiedzi uczniów.

– Znacie obraz, który jest na stronie 16 na dole. Kto to jest? Co o Nim wiecie?

Katecheta nie zatrzymuje się na tym wątku, chodzi o to, by uczniowie połączyli oczekiwanie i przygotowanie na przyjście Zbawiciela z Jezusem Chrystusem, o którym już wiele wiedzą. Katecheta odczytuje lub opowiada tekst obok obrazu Jezusa Miłosiernego.

Bóg Ojciec wybiera czas i miejsce, z wielką miłością decyduje, kiedy i gdzie ma przyjść do ludzi Jego Syn, Jezus. I Bóg wybiera Maryję, pannę z Nazaretu, na Matkę swego Syna. Bóg daje Maryi pełnię swej łaski. To znaczy, że Maryja była bez grzechu. Ona jedyna wśród ludzi jest jak pierwsza stworzona kobieta w raju, jak Ewa przed popełnieniem grzechu.

Bóg przez posłańca powiedział Jej, że zostanie Matką Zbawiciela

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 17

– Co widzicie na pierwszym obrazku?

Katecheta uzupełnia odpowiedzi dzieci, podkreślając, że to wydarzenie nazywamy Zwiastowaniem.

– Bóg posyła do Maryi anioła Gabriela. To wielki posłaniec Boży, którego słuchają inni aniołowie, dlatego Pismo Święte nazywa go Archaniołem Gabrielem. Oznajmia on Maryi, że zostanie Matką Syna Bożego, Jezusa. Maryja, choć tajemnica Zwiastowania jest dla Niej niepojęta, wierzy Bogu i zgadza się na Jego wolę. Odpowiada Bogu: „TAK”.

– Co anioł trzyma w dłoni? (*Lilię*)

Lilia jest symbolem czystego serca. Tak jak mówiliśmy, Maryja urodziła się bez grzechu pierwszych ludzi i nigdy nie popełniła żadnego grzechu.

Posłuchajmy słów Pisma Świętego o Zwiastowaniu, czyli o przyjściu posłańca Bożego, Archanioła Gabriela, do Maryi.

Katecheta czyta lub odtwarza fragment z Pisma Świętego (Materiały do druku). Uwaga: w podręczniku tekst został skrócony.

  Anioł wszedł do Niej i rzekł: «Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą, błogosławiona jesteś między niewiastami». Ona rozważała, co miałoby znaczyć to pozdrowienie. Lecz anioł rzekł do Niej: „Nie bój się, Maryjo, znalazłaś bowiem łaskę u Boga. Oto poczniesz i porodzisz Syna, któremu nadasz imię Jezus. Będzie On wielki i będzie nazwany Synem Najwyższego». Na to Maryja rzekła do anioła: «Jakże się to stanie?». Anioł Jej odpowiedział: «Duch Święty zstąpi na Ciebie i moc Najwyższego osłoni Cię. Dlatego też Święte, które się narodzi, będzie nazwane Synem Bożym». Na to rzekła Maryja: «Oto ja służebnica Pańska, niech mi się stanie według słowa twego!».

na podstawie: Ewangelia według św. Łukasza 1, 26b-38

ROZMOWA NA TEMAT WYSŁUCHANEGO FRAGMENTU BIBLIJNEGO

– Maryja wraz z wszystkimi ludźmi oczekiwała na przyjście obiecanego Zbawiciela. Modliła się o spełnienie Bożej obietnicy. I oto właśnie Ona została wybrana przez Boga na Matkę Zbawiciela. Od momentu Zwiastowania oczekuje Zbawiciela, ale i swojego Syna. Ma być Jego Mamą! Za kilka miesięcy będzie tulić Syna Bożego jako własne Dziecko. Jezus, za sprawą Ducha Świętego, począł się w Maryi. Tę tajemnicę wiary nazywamy Wcieleniem Syna Bożego.

– Jak myślicie, dlaczego Wcielenie Syna Bożego nazywamy tajemnicą wiary? Co to jest tajemnica wiary?

Katecheta nie komentuje wypowiedzi dzieci, tylko zapowiada opowiadanie na ten temat.

OPOWIADANIE „TAJEMNICE BOŻE”

Zuzia zapytała na lekcji religii, co to są tajemnice Boże.

– Czy to są takie tajemnice, które mówimy koleżance na ucho, żeby nikt inny nie słyszał?

Ksiądz Marek roześmiał się.

– Ależ przeciwnie! – powiedział. – Tajemnice Boże mamy opowiadać wszystkim, którzy chcą o nich słuchać.

– Więc dlaczego są to „tajemnice”? – spytał Antek, który był bardzo dociekliwy.

– A jak myślicie, dlaczego? – odpowiedział pytaniem ksiądz.

– Ja myślę – powiedziała niepewnie Marysia – że tajemnice są zakryte dla złych ludzi.

– A jeśli zły się poprawi? Przecież tak bywa! – zauważył Antek. Dzieci patrzyły wyczekująco na księdza Marka. A ksiądz wskazał na duży obraz na ścianie, który przedstawiał Zwiastowanie, i zapytał:

– Czego nie wiemy o Zwiastowaniu?

– Nie wiemy, jak wyglądał anioł – odpowiedział Kuba.

– Nie wiadomo, czy w ogóle był widzialny, prawda? – rzekł Antek.

– Nawet nie wiemy, czy ktoś oprócz Maryi mógł słyszeć jego głos – dodał ksiądz. – Tylu rzeczy nie wiemy, a jednak wierzymy, że do Maryi przez anioła przemówił sam Bóg. Wierzymy, że Maryja wyraziła zgodę na słowa Boga i że za sprawą Ducha Świętego została Matką Zbawiciela.

– Czyli wierzymy w tajemnice Boże?

– Tak, tajemnice Boże trudno jest pojąć. Wierzymy w nie, bo Bóg sam je nam przekazał.

ODPOWIEDŹ NA WEZWANIE BOŻE

– Kto to jest anioł? (*Posłaniec Boży*)

– Czym są tajemnice wiary?

Katecheta ponownie zadaje to pytanie. W ten sposób uczniowie sami skonfrontują swoje wcześniejsze wypowiedzi z tym, co zrozumieli po usłyszeniu opowiadania.

PRACA W „ĆWICZENIACH” – S. 9, ZADANIE 2.

Uwaga: jeśli czasu jest mało, to ćwiczenie można także zadać do domu.

– O jakiej tajemnicy wiary dzisiaj mówiliśmy?

– Nikt jej nie mówił tutaj na ucho. Dlaczego?

Prawdy wiary trzeba wyjaśniać wszystkim, którzy chcą słuchać o Bogu i Zbawicielu.

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 17

– Popatrzcie jeszcze raz na obraz Zwiastowania. Co najbardziej podziwiaacie w Maryi?

Katecheta wysłuchuje odpowiedzi uczniów. Podkreśla, że Maryja zaufała, zawierzyła Bogu. Chociaż Wcielenie Syna Bożego było dla Niej tajemnicą, to jednak zgodziła się przyjąć zadanie, które Jej Bóg wyznaczył.

– My także poznamy tajemnice Boże. Co możemy zrobić, aby naśladować Maryję w Jej zaufaniu Bogu?

– Na jaki obraz patrzy św. Teresa od Dzieciątka Jezus? Kogo on przedstawia?
Uczniowie odczytują tekst pod obrazem.

– Naszą odpowiedzią na poznane tajemnice jest wyznanie wiary i zawierzenie Bogu, że zawsze jest z nami.

ŚPIEW POWIĄZANY Z DEMONSTRACJĄ RADOŚCI I SMUTKU

Katecheta zaprasza dzieci na środek.

– Kiedy ludziom trudno uwierzyć Bogu?

Gdy jest ciężko, gdy się choruje, gdy nie są szczęśliwi.

Chcemy okazywać Bogu zaufanie jak Maryja.

Katecheta rozdaje uczniom kółka z narysowaną „buźką” (emotikony) – uśmiechniętą i smutną (ze łzami). Przypomina uczniom piosenkę, którą poznali w klasie 1. „Mów: Amen – jak Maryja”. Dzieci wymyślają gesty, np. przy „Amen” pochylają głowy, przy słowie „Bóg” obie ręce (z „buźkami” podnoszą do góry, gdy mowa o smutku – podnoszą do góry smutną „buźkę”, gdy mowa o „uśmiechu” – radosną „buźkę”.

🎵 NAUKA PIOSENKI NR 7 „MÓW: AMEN – JAK MARYJA”

Amen – jak Maryja (2x)

Amen – widocznie Bóg tak chce.

1. Kiedy ci smutno i nic nie wychodzi,

Mów: Amen – jak Maryja,

Amen – jak Maryja,

Amen – widocznie Bóg tak chce.

Tak jak Maryja

Wypełniaj wolę Boga

I zanieś tam swój uśmiech,

Gdzie często płyną łzy.

2. Gdy z ciebie szydzą i kiedy się śmieją,

Mów: Amen – jak Maryja...

Po piosence katecheta prosi, by uczniowie podali przykład, jak mogą pocieszyć smutne osoby. Nie komentuje przykładów. Potem dzieci siadają.

UTRWALENIE

PRACA W „ĆWICZENIACH” – S. 10, ZADANIE 3.

- Jakimi słowami zwrócił się Archanioł Gabriel do Maryi?
- W której modlitwie mówimy te słowa? Kto ją pamięta?
- Tę modlitwę nazywamy „Pozdrowieniem anielskim”. Dlaczego?

Katecheta zwraca uwagę na kwiaty – lilie, które są motywem w ramce „Pozdrowienia anielskiego”. Utrwala znaczenie tego symbolu. Uczniowie uzupełniają luki w „Pozdrowieniu anielskim” – wpisują brakujące słowa. Mogą je dokończyć w domu.

MODLITWA

Katecheta poleca, by uczniowie usiedli wygodnie i pomyśleli. Wstają dopiero na wyznanie wiary.

– Kiedy było ci trudno wypełnić Boże polecenia? Może w domu nie chciało ci się pomodlić albo iść w niedzielę na Mszę Świętą? Posłuchać poleceń rodziców albo powstrzymać się i nie przezywać kolegi lub koleżanki?

Opowiedz o tym Bogu. Poproś Maryję o pomoc w trudnościach:

Uczniowie wstają i powtarzają za katechetą wyznanie wiary (tekst w podręczniku wyróżniony czerwoną czcionką):

Wierzę w Jezusa Chrystusa, Syna Bożego, Pana naszego, który się począł z Ducha Świętego. Narodził się z Maryi Panny.

„Zdrowaś Maryjo...”.

ZADANIE DOMOWE

Zadanie w „Ćwiczeniach” na s. 10. Zadanie 1. i 2. nie są czasochłonne, więc można śmiało polecić jako zadanie domowe. Zadanie 3. – zapis „Pozdrowienia anielskiego” – warto chociaż zacząć na katechezie.

WSPÓŁPRACA Z RODZINĄ I PARAFIĄ

Katecheta prosi, by rodzice sprawdzili, czy dziecko już potrafi powiedzieć modlitwę „Zdrowaś Maryjo” oraz by pomodlili się jej słowami razem z dzieckiem.

KATECHEZA 6

Z Matką Bożą wysławiamy Boga za zbawienie ludzi

CELE KATECHEZY

- Ukazanie uczniom postawy uwielbienia Boga, której przykładem jest Maryja.
- Wprowadzenie w modlitwę uwielbienia na wzór Najświętszej Maryi Panny.
- Uczenie postawy dzielenia się radością z innymi ludźmi i z Bogiem.

TREŚCI

- Maryja jako pokorna Służebnica Boga jest dla nas wzorem modlitwy (D.5).
- Elżbieta pod wpływem Ducha Świętego wykrzykuje błogosławieństwo, które razem ze słowami anioła Gabriela znajdujemy w modlitwie „Zdrowaś Maryjo”.

WYMAGANIA

Uczeń:

- opowiada o Nawiedzeniu Najświętszej Maryi Panny;
- recytuje w grupie pierwszy werset „Magnificat”.

POSTAWY

Uczeń:

- chce się modlić jak Maryja (D.5.a);
- w modlitwie zadaje Panu Bogu pytania jak Maryja i jak Ona poddaje się woli Bożej (D.5.b);
- wraz z Maryją wielbi Boga, prosi Go i ufa Mu (D.5.c);
- dzieli się z innymi swoimi radościami i mówi o nich Bogu.

POMOCE

- Podręcznik i „Ćwiczenia”
- Pismo Święte i świeca
- Kolorowe karteczki (dla każdego ucznia jedna)
- Wydruk tekstu biblijnego (Materiały do druku): Łk 1, 46-49

PLAN KATECHEZY

Wprowadzenie do katechezy

1. Zapowiedź tematu: Możemy wielbić Boga jak Matka Boża.
2. Modlitwa: „Zdrowaś Maryjo”.

Odkrywanie wezwania Bożego: Maryja i Elżbieta radują się, że narodzi się Zbawiciel

3. Praca z podręcznikiem s. 18-19. Opowiadanie katechety o Nawiedzeniu św. Elżbiety przez Maryję.
4. Czytanie Ewangelii wg św. Łukasza 1, 46-49.
5. Utrwalenie ważnych treści o Matce Bożej.
6. „Ćwiczenia”, zadanie 1., s. 11 – obecność Ducha Świętego przy Maryi i Elżbiecie.

Odpowiedź na wezwanie Boże: Chcemy sprawiać innym radość i wielbić Boga

7. Uczniowie uczą się pierwszego zdania „Magnificat”.
8. Refleksja uczniów (z wykorzystaniem rysowania własnego emotikonu, wyrażającego radość): Kiedy się raduję? Komu sprawiam radość?

Utrwalenie

9. Omówienie zadania domowego: „Ćwiczenia”, s. 11, zadanie 2.
10. Czytanie tekstu wyróżnionego czerwoną czcionką.
11. Modlitwa: Refleksja, którą wypowiada katecheta i pierwsze zdanie „Magnificat”.

WPROWADZENIE DO KATECHEZY

MODLITWA

Dzisiaj będziemy się uczyć od Matki Bożej, jak możemy wielbić Boga za wszystko, co dla nas uczynił: za to, że stworzył dla nas świat, dał nam życie i uratował nas od zła, gdy nas zbawił. Dlatego zaczniemy od modlitwy do Matki Bożej. „Zdrowaś Maryjo...”.

ODKRYWANIE WEZWANIA BOŻEGO

Katecheta rozpoczyna opowiadać historię Elżbiety i Zachariasza:

– Krewna Maryi – czyli Jej kuzynka – Elżbieta, miała wielkie zmartwienie. Bardzo pragnęła mieć dziecko. Mimo że i ona, i jej mąż Zachariasz byli już starszymi ludźmi, wciąż nie mieli ani synka, ani córki. Stracili już nadzieję, że doczekają się dziecka. Bóg jednak miał wobec nich wielkie plany.

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 18-19

Katecheta opowiada o Nawiedzeniu Najświętszej Maryi Panny. Należy ująć treści, które są w podręczniku na s. 18 i 19. W trakcie opowiadania katecheta czyta fragment biblijny:

«Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławione Dzieciątko, które nosisz – owoc żywota Twojego! Skąd tak wielki zaszczyt, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Maryjo! Jesteś szczęśliwa, bo uwierzyłaś, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana!».

na podstawie: Ewangelia według św. Łukasza 1, 39-45

Potem zadaje pytanie o to, z czym kojarzą się uczniom słowa św. Elżbiety. Ważne, by uczniowie zdali sobie sprawę, że słowa modlitwy „Zdrowaś Maryjo” są słowami anioła przy zwiastowaniu oraz św. Elżbiety, którą odwiedza Maryja.

Na koniec katecheta prosi, by uczniowie wstali i odczytują słowa z Biblii (Materiały do druku).

 Matka Boża odrzekła: «Wielbi dusza moja Pana i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy. Bo wejrzał na użyczenie Służebnicy swojej. Wielkie rzeczy uczynił mi Wszchemocny. Święte jest Jego imię!».

na podstawie: Ewangelia według św. Łukasza 1, 46-49

Katecheta przez pytania i rozmowę bardzo krótko utrwała uczniom treści dotyczące Nawiedzenia NMP, zwracając uwagę na radość św. Elżbiety i na wspólną modlitwę Maryi. Uczniowie przyglądają się ilustracjom w podręczniku na s. 19. Punkty do podsumowania:

Najświętsza Maryja Panna:

- 1) wyraża zgodę, by zostać Matką naszego Zbawiciela,
- 2) raduje się, że Bóg przygotowuje ludziom zbawienie,
- 3) spieszy z pomocą starszej kuzynce,
- 4) nazywa siebie Służebnicą Boga,
- 5) wielbi Boga za Jego dzieła,
- 6) zostaje Matką wszystkich dzieci Bożych.

PRACA W „ĆWICZENIACH”, S. 11, ZADANIE 1.

– Gdy Maryja spotkała Elżbietę, razem z Nimi był ktoś, kto to wszystko sprawił. Wykonajcie zadanie 1.

Uczniowie po wklejeniu naklejek z obrazami Matki Bożej i Elżbiety wpisują na cegiełkach bramy i odczytują hasło „DUCH ŚWIĘTY”.

– Anioł powiedział Maryi, że zostanie Mamą Pana Jezusa za sprawą Ducha Świętego. Także przy spotkaniu Maryi i Elżbiety obecny był Duch Święty.

ODPOWIEDŹ NA WEZWANIE BOŻE

– Święta Elżbieta rozpoznała w Maryi Matkę Zbawiciela i ogarnęło ją wzruszenie i radość. A Maryja odpowiedziała uwielbieniem Boga. Jej słowa uczą nas, jak możemy wielbić Boga za wszystko, co nam uczynił.

Uczniowie powtarzają za katechetą pierwsze zdanie „Magnificat”:

„Wielbi dusza moja Pana i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy”.

Mogą także powtarzać go rzędami na zmianę – pierwszą i drugą część wersetu.

REFLEKSJA UCZNIÓW: KIEDY SIĘ RADUJĘ? KOMU SPRAWIAM RADOŚĆ?

Gdy uczniowie usiądą, katecheta rozdaje małe, kolorowe kartki.

Uczniowie NIE PODPISUJĄ SIĘ.

– Święta Elżbieta i Matka Boża uczą nas dzisiaj dzielić się radością z innymi.

Uwaga: na jednej stronie karteczki napiszcie na górze: 1, a na środku narysujcie kółko. Teraz niech każdy przypomni sobie coś, co go niedawno ucieszyło.

– Kto sobie coś takiego przypomni, rysuje w kółku uśmiechniętą buzię.

Katecheta daje czas na zastanowienie i narysowanie uśmiechu. Pozwala uczniom, pilnując jednak porządku wypowiedzi, podzielić się na głos swoim doświadczeniem. Jeśli żywo reaguje prawie cała klasa, katecheta proponuje, by każdy opowiedział o swojej radości koledze lub koleżance z ławki. Jeśli ktoś siedzi sam, może podzielić się z katechetą.

Jeśli jakiś uczeń uparcie twierdzi, że nic go nie cieszy, podchodzimy do niego i po cichu proponujemy, by narysował w kółku smutną minę. Katecheta może także powiedzieć uczniowi coś miłego i ucieszyć go – a wtedy uczeń może dorysować radosną minę.

– Teraz na drugiej stronie karteczki na górze napiszcie: 2 i znowu narysujcie na środku kółko. Przypomnijcie sobie, kiedy ktoś z waszych bliskich z jakiegoś powodu się ucieszył. Może mama lub tato, babcia lub dziadek, ktoś inny z rodziny albo koleżanka czy kolega, pani w szkole. Każdy, kto przypomni sobie czyjąś radość, rysuje w kółku uśmiech.

Jeśli katecheta widzi taką potrzebę, może uwrażliwić uczniów na to, że chodzi o radość z dobrych rzeczy, a nie sytuacji przykrych dla innych (np. koleżanka ucieszyła się, że ktoś pochwalił jej kolegę, a nie z tego, że ktoś się potknął). Katecheta może teraz zebrać kartki. Jeśli uczniowie mają potrzebę podzielenia się na głos swoim doświadczeniem, postępujemy podobnie jak poprzednio.

Katecheta omawia z dziećmi zadanie 2. w „Ćwiczeniach” na s. 11 i zadaje je do domu.

UTRWALENIE

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 19

Katecheta razem z uczniami odczytuje fragment wyróżniony czerwoną czcionką.

ZADANIE DOMOWE

„Ćwiczenia”, s. 11, zadanie 2.

MODLITWA

Razem ze świętą Elżbietą i jej synem, Janem Chrzcicielem, cieszę się, że Pan Bóg zamieszkał wśród nas w Osobie Jezusa.

Razem z Matką Bożą chcę dzielić z innymi ich radości, a nie myśleć tylko o sobie.

Niech każdy z nas jeszcze raz przypomni sobie swoją radość lub radość innych ludzi.

Podziękujmy za te dobre radości Bogu. Pomodlimy się słowami Maryi.

(Uczniowie powtarzają)

„Wielbi dusza moja Pana i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy!”.

„Zdrowaś Maryjo...”.

WSPÓŁPRACA Z RODZINĄ I PARAFIĄ

Prosimy, by w domu ktoś jeszcze raz przeczytał z dzieckiem tekst o Nawiedzeniu Najświętszej Maryi Panny.

KATECHEZA 7

Chcemy kochać Zbawiciela jak św. Teresa od Dzieciątka Jezus

CELE KATECHEZY

- Ukazanie przykładu miłości do Dzieciątka Jezus.
- Kształtowanie pojęcia świętości jako naszego powołania na przykładzie świadectwa życia św. Teresy od Dzieciątka Jezus.
- Wychowanie do naśladowania św. Teresy w jej prostych gestach okazywania miłości Jezusowi.

TREŚCI

- Narodzenie Jezusa: ukazanie Go jako prawdziwego człowieka, choć jest też Bogiem (A.4).
- Mała droga świętości św. Teresy od Dzieciątka Jezus (D.7).

WYMAGANIA

Uczeń:

- opowiada, że Zbawiciel narodził się jak człowiek, a jest Bogiem (A.4.2);
- podaje przykład z życia św. Teresy od Dzieciątka Jezus ukazujący jej miłość do Pana Jezusa (D.7.1).

POSTAWY

Uczeń:

- wierzy, że Jezus jest Bogiem, który stał się człowiekiem;
- chce wypełniać swoją małą drogę do świętości (A.4.c).

POMOCE

- Podręcznik i „Ćwiczenia”
- Nagranie lub wydruk opowiadania biblijnego o narodzeniu Jezusa (Materiały do druku): na podstawie Mt 1, 18-24a
- Wydruk tekstu biblijnego (Materiały do druku): J 1, 18
- Nagranie opowiadania o św. Teresie od Dzieciątka Jezus

PLAN KATECHEZY

Wprowadzenie do katechezy

1. Powtórzenie na podstawie ilustracji Zwiastowania Pańskiego i Nawiedzenia św. Elżbiety.
2. Modlitwa: „Wielbi dusza moja...” – pierwsze zdanie.

Odkrywanie wezwania Bożego

3. Wysłuchanie Pisma Świętego: Mt 1, 18-24a.

4. Rozmowa o narodzeniu Pana Jezusa i omówienie obrazu i podpisów w podręczniku na s. 20.
5. Wprowadzenie i czytanie Pisma Świętego: J 1, 18, przeczytanie wyznania wiary (tekst wyróżniony na s. 20 w podręczniku) i rozmowa, gdzie dzieci te słowa słyszą.
6. Nawiązanie i opowiadanie o św. Teresie od Dzieciątka Jezus – nagranie oraz ilustracje na s. 21-23 w podręczniku.

Odpowiedź na wezwanie Boże

7. Podkreślenie, na czym polegała mała droga świętości św. Teresy.
8. „Ćwiczenia”, zadanie 2. ze s. 12: nasza postawa na drodze do świętości.
9. Zabawa w piłeczkę Pana Jezusa: jak okażemy miłość konkretnym osobom.

Utrwalenie

10. „Ćwiczenia”, zadanie 1. na s. 12. Rozmowa o tym, dlaczego Boga nie widzimy, a Pan Jezus może nam o Nim opowiadać.
11. Modlitwa: z podręcznika o wstawiennictwo św. Teresy od Dzieciątka Jezus.

WPROWADZENIE DO KATECHEZY

Po przywitaniu katecheta prosi, aby uczniowie wskazali scenę Zwiastowania Pańskiego oraz Nawiedzenia św. Elżbiety – w dwóch ostatnich katechezach w podręczniku.

Pyta uczniów, komu udało się wykonać zadanie domowe: narysować coś, co ucieszyło kogoś bliskiego, i podarować mu swój rysunek. Zachęca dzieci, które tego nie zrobiły, by podjęły to zadanie.

MODLITWA

Pomódlmy się słowami Matki Bożej, która uwielbiła Boga:

„Wielbi dusza moja Pana i raduje się duch mój w Bogu, moim Zbawcy”.

ODKRYWANIE WEZWANIA BOŻEGO

– O kim prorok mówił, że będzie się nazywał „Emmanuel”, to znaczy „Bóg z nami”?

Posłuchajcie o narodzinach tego, o kim prorok mówił.

Uczniowie siedzą.

👁️🔊 Z narodzeniem Jezusa Chrystusa było tak. Po zaślubinach Matki Jego, Maryi, z Józefem, w pierw nim zamieszkali razem, Maryja poczęła z Ducha Świętego. Józefowi ukazał się we śnie anioł i powiedział: «Józefie, synu Dawida, nie bój się wziąć do siebie Maryi. Porodzi Ona Syna, któremu nadasz imię Jezus, On bowiem zbawi swój lud od jego grzechów». A stało się to, aby się wypełniło słowo Pańskie powiedziane przez Proroka: «Oto Panna pocznie i porodzi Syna, któremu nadadzą imię Emmanuel, to znaczy: Bóg z nami».

na podstawie: Ewangelia według św. Mateusza 1, 18-24a

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 20

– Komu ukazał się we śnie anioł? Co mu powiedział?

– Przyjrzyjcie się ilustracji na s. 20.

Po przeczytaniu podpisów nad i pod zdjęciem obrazu katecheta zadaje kolejne pytania.

– Kim jest Pan Jezus? Kim był święty Józef? Kto jest prawdziwym Ojcem Pana Jezusa? Kto jest Jego Mamą?

– Pan Jezus jest prawdziwym człowiekiem i prawdziwym Bogiem. Jest Synem Boga. I tylko On może nas nauczyć, jaki jest Bóg Ojciec, którego my nie widzimy.

Teraz uczniowie wstają. Można zapalić świecę i odczytać z kartki włożonej do Biblii (Materiały do druku).

👁️ Boga nikt nigdy nie widział; [Syn Boży, Bóg-Człowiek], o Nim pouczył.

na podstawie: Ewangelia według św. Jana 1, 18

– Przeczytam teraz o tym, w co wierzymy. Powiecie mi, gdzie słyszeliście podobne słowa.

Katecheta czyta tekst wyróżniony czerwoną czcionką. Naprowadza uczniów, że podobne słowa dotyczące tego, w co wierzymy, mówimy na Mszy Świętej.

Wierzę, że Pan Jezus jest Bogiem. On dla naszego zbawienia zstąpił z nieba i za sprawą Ducha Świętego przyjął ciało z Maryi Dziewicy i stał się człowiekiem.

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 21-23

– A teraz poznamy bliżej św. Teresę, która na każdej katechezie pokazuje nam najważniejszy tekst. Od niej będziemy się uczyć – ja także – jak kochać Pana Jezusa. Co już wiecie o św. Teresie od Dzieciątka Jezus?

– Czasami wydaje nam się, że życie według nauki Jezusa jest trudne i dobrymi mogą być tylko niektórzy, naprawdę święci ludzie. Pamiętajmy jednak, że Jezus urodził się w zwykłej, biednej rodzinie; stał się człowiekiem, abyśmy zrozumieli, że każdy z nas może być świętym. Tę ważną prawdę wzięła sobie do serca mała francuska dziewczynka, która stała się prawdziwą świętą i została ogłoszona przez Ojca Świętego doktorem Kościoła, to znaczy świętym i niezwykle mądrym człowiekiem, bo pełnym Bożej Mądrości.

Katecheta czyta opisy obok ilustracji, ukazujące życie św. Teresy od Dzieciątka Jezus (w podręczniku s. 21-23) lub odtwarza nagranie. Dzieci cały czas śledzą kolejne ilustracje.

«) „O ŚWIĘTEJ TERESIE OD DZIECIĄTKA JEZUS”

Syn Boży stał się człowiekiem, aby każdy z nas mógł być bliżej Boga i stawać się świętym. Zrozumiała to mała dziewczynka we Francji. Pokazała, jak wiele możemy zrobić, kochając Jezusa. Ta dziewczynka to święta Teresa od Dzieciątka Jezus.

Mała Teresa urodziła się w rodzinie Państwa Martin. Była to wspaniała, kochająca się rodzina.

Gdy miała cztery i pół roku, jej mama zmarła. Mała Tereska bardzo ciężko to przeżyła. Stała się bardzo płacziwa. Najpierw kaprysiła, a potem płakała z żalu, że była taka marudna.

Była też rozpieszczana. Wszystkie jej zachcianki były spełniane. Nawet gwiazdy nazywała swoim imieniem.

Jednak Teresa długo była bardzo dziecinna. Gdy miała 14 lat, przypadkiem usłyszała, że nie dostanie już prezentów, które w Święta otrzymywały dzieci. Zebrało jej się na płacz, a jej starsza siostra spodziewała się awantury. Jednak Teresa, ku zdumieniu siostry, opanowała się i uśmiechnęła.

Ogarnęła ją wtedy nowa, nieznana siła. Nie była już tą samą, nadąsaną z byle powodu dziewczynką. Jezus uzdrowił ją z choroby duszy: ciągłych zmartwień i płacziwości. Było to 25 grudnia, w same święta Bożego Narodzenia.

Już wtedy pragnęła całym sercem robić to, czego pragnął dla niej Jezus. Wpastrywała się w Dzieciątka Jezus i marzyła, by stać się Jego ukochaną zabawką. To znaczy, że chciała być posłuszna we wszystkim Jezusowi, aby cieszyć Go, jak zabawki cieszą dzieci.

Teresa od małego chciała zostać siostrą zakonną i modlić się za grzeszników. Musiała jednak poczekać, aż urośnie, bo była za młoda. Wkrótce jednak

wstąpiła do klasztoru. Pragnęła zostać wielką świętą, czyli bardzo kochać Boga, najmocniej jak się da!

Ale jak stać się świętą? Teresa znalazła najprostszy sposób, który nazwała „małą drogą” świętości. Pokonywała swoje słabości, choć było to trudne. Cierpliwie znosiła osoby niemiłe i złośliwe. Nie kłóciła się, nawet gdy miała rację. Znosiła ból i cierpienie bez narzekania. Najprostsze prace starała się wykonywać najlepiej, najstaranniej jak potrafiła. Wszystko przyjmowała z miłością do ludzi i przede wszystkim do Jezusa.

Zmarła młodo na groźną chorobę płuc, gruźlicę.

Teresa od Dzieciątka Jezus jest świętą i doktorem Kościoła. To znaczy, że była obdarzona szczególną Bożą Mądrością i od niej możemy uczyć się kochać Jezusa.

Katecheta utrwała treść w krótkiej rozmowie.

- Jak zachowywała się mała Teresa, czym sprawiała trudność swoim bliskim?
- Co się wydarzyło, gdy Teresa miała 14 lat? Jak zmieniła swoje postępowanie?
- O czym marzyła i kim została Teresa?
- Jakie imię zakonne przyjęła?
- Co robiła św. Teresa, aby zostać świętą?

ODPOWIEDŹ NA WEZWANIE BOŻE

– My także możemy tak jak święta Teresa kochać Pana Jezusa. Ona chciała być zabawką Jezusa i być Mu we wszystkim posłuszna. Chciała Go cieszyć, tak jak zabawki cieszą dzieci. Święta Teresa wymyśliła, że będzie piłeczką Pana Jezusa, która odbija się tak, jak chce tego Pan Jezus, i zawsze postępuje tak, jak chce Jezus.

PRACA W „ĆWICZENIACH” – S. 12, ZADANIE 2.

Katecheta czyta z uczniami, jak postępować na „małej drodze do świętości” (opisy w ramkach). Uczniowie łączą je z odpowiednimi ilustracjami, które omawiają. Potem katecheta pyta, co dla dzieci wydaje się trudne do naśladowania. Uczniowie mogą się wypowiedzieć i każdy uczeń podkreśla to, co dla niego jest najtrudniejsze.

Następnie katecheta rozmawia o tej postawie, którą dzieci najpierw chcą naśladować, i uczniowie podkreślają ją innym kolorem.

Zadanie jest dobrym wprowadzeniem do zabawy.

ZABAWA W PIĘCZKĘ PANA JEZUSA

Dzieci stają na środku klasy w kręgu. Katecheta rozpoczyna grę. Rzuca piłkę do wybranego ucznia, jednocześnie wymieniając czyn miłości, jaki chciałby dla niego zrobić, po czym robi duży krok do tyłu. Uczeń chwyta piłkę i rzuca ją koledze, podobnie jak katecheta, mówiąc o czynie miłości, jaki chciałby dla niego wykonać, i cofając się o krok. Zabawa trwa do czasu, aż wszystkie dzieci wezmą w niej udział. Warto na koniec przypomnieć dzieciom, aby uczyniły naprawdę to, co obiecały swoim kolegom.

Można także zaproponować, by uczniowie wymieniali, jak okazą miłość innym osobom, np. komuś w rodzinie.

UTRWALENIE

PRACA W „ĆWICZENIACH” – S. 12, ZADANIE 1.

Katecheta pomaga uczniom dobrze wykonać zadanie i rozmawia o tym, dlaczego nie ma narysowanego Boga Ojca. Podkreśla, że nawet jeśli ktoś maluje Pana Boga jako starca z brodą albo inaczej – to nie jest naprawdę wygląd Pana Boga. Boga nikt nigdy nie widział, ale Jezus, Syn Boży, zna Go i pouczył nas o Nim.

W razie dociekliwych pytań dzieci można wyjaśnić, że Jezus nie widział Boga oczami człowieka, bo Bóg jest niewidzialny. Ale jako Syn Boży zna Go doskonale. To tak jakby miał oczy duszy, które widzą to, co niewidzialne, ale to zupełnie inne „widzenie” niż takie, które znamy.

Katecheta wyjaśnia zadanie 3., s. 13. Jeśli zostało mało czasu, może je zadać do domu.

MODLITWA

Uczniowie powtarzają za katechetą.

Święta Tereso od Dzieciątka Jezus, pomóż mi kochać Jezusa tak, jak Ty Go kochałaś. Pomóż mi iść twoją „małą drogą” świętości.

WSPÓŁPRACA Z RODZINĄ I PARAFIĄ

Rodzice mogą w kościele pokazać dzieciom obrazy, figury lub ołtarze związane ze świętymi i pomodlić się o wstawiennictwo do wybranego świętego, by pomógł w rodzinie być blisko Boga.

KATECHEZA 8

Nasz Zbawiciel, Jezus Chrystus, prawdziwy Bóg i prawdziwy człowiek

CELE KATECHEZY

- Utrwalenie prawdy o tym, że Jezus jest obiecany Zbawicielem (A.4).
- Zapoznanie uczniów z wydarzeniem chrztu Jezusa w Jordanie.
- Rozbudzenie w uczniach ciekawości względem życia i działalności Jezusa.

TREŚCI

- Jezus jest obiecany Zbawicielem (A.4).
- Jezus jest prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem – Synem Bożym, Barankiem Bożym, który gładzi nasze grzechy.
- Podczas chrztu Jezusa w Jordanie Jan Chrzciciel wyraża prawdę o Jezusie jako Zbawicielu.

WYMAGANIA

Uczeń:

- opowiada o wydarzeniu chrztu Jezusa w Jordanie;
- wyjaśnia, dlaczego nazywamy Jezusa „Barankiem Bożym”;
- recytuje z pamięci modlitwę „Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata”;
- wyjaśnia, co oznacza słowo „Chrystus” (PNR).

POSTAWY

Uczeń:

- pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa (A.4.c);
- okazuje cześć dla Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie;
- pragnie uczestniczenia w pełni w Eucharystii.

POMOCE

- Podręcznik i „Ćwiczenia”
- Nagrania piosenek: nr 8 „Jezus Chrystus Panem moim jest” i nr 6 „Mój Pan mocą moją jest”.
- Nagranie lub wydruk opowiadania biblijnego o chrzcie Pana Jezusa w Jordanie (Materiały do druku): na podstawie J 1, 28 oraz Mt 3, 16-17

PLAN KATECHEZY

Wprowadzenie do katechezy

1. Nauka piosenki nr 8 „Jezus Chrystus Panem moim jest”.
2. Modlitwa: Wyznanie wiary ze s. 20 podręcznika oraz piosenka nr 8 „Jezus Chrystus Panem moim jest”.

Odkrywanie wezwania Bożego: Jezus jest Barankiem Bożym, który gładzi grzechy świata

3. Czytanie Pisma Świętego na podstawie: Ewangelia wg św. Jana 1, 28 oraz Ewangelia wg św. Mateusza 3, 16-17.
4. Omówienie pojęcia „Chrystus”: Jezus jako namaszczony Duchem Świętym.
5. „Ćwiczenie”, zadanie 1., s. 14 – utrwalenie obrazu chrztu w Jordanie.
6. Wyjaśnienie, dlaczego Jezusa nazywamy Barankiem Bożym (podręcznik s. 25).
7. Nawiązanie do Mszy Świętej, w czasie której zawsze jest z nami Baranek Boży, który gładzi grzechy świata.

Odpowiedź na wezwanie Boże: Modlimy się do Baranka Bożego

8. Nauka modlitwy: „Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata”.
9. Piosenka nr 6 „Mój Pan mocą moją jest” lub nr 8 „Jezus Chrystus Panem moim jest” – do wyboru.

Utrwalenie

10. „Ćwiczenia”, zadanie 2., s. 15 – uczniowie uzupełniają tekst o Baranku Bożym.
11. Modlitwa: Tekst wyróżniony czerwoną czcionką ze s. 25 w podręczniku oraz „Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata”.

WPROWADZENIE DO KATECHEZY

Po przywitaniu katecheta uczy piosenki nr 8 „Jezus Chrystus Panem moim jest”.

🎵 NAUKA PIOSENKI NR 8 „JEZUS CHRYSZTUS PANEM MOIM JEST”

Jezus Chrystus moim Panem jest, alleluja.
On kocha mnie, On kocha mnie, alleluja.

MODLITWA

Powtórzenie wyznania wiary (tekst wyróżniony czerwoną czcionką w podręczniku na s. 20). Uczniowie powtarzają za katechetą po jednej linijce.

Wierzę, że Pan Jezus jest Bogiem. / On dla naszego zbawienia zstąpił z nieba / i za sprawą Ducha Świętego / przyjął ciało z Maryi Dziewicy / i stał się człowiekiem.

Piosenka nr 8 „Jezus Chrystus Panem moim jest”.

ODKRYWANIE WEZWANIA BOŻEGO

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 24

Katecheta wprowadza w czytanie biblijne:

– Jezus mieszkał w rodzinnym mieście swojej Mamy, w Nazarecie. W tym czasie syn Elżbiety, Jan, zamieszkał na pustyni i tam się modlił. Potem nauczał ludzi i tych, którzy chcieli nawrócić się do Boga, chrzczył wodą nad rzeką Jordan.

Także Jezus przyszedł do Jana, chociaż nie potrzebował nawrócenia. Posłuchajcie, co się wydarzyło.

Katecheta czyta lub odtwarza tekst biblijny na podstawie J 1, 28 oraz Mt 3, 16-17.

  Gdy Jan ujrzął Jezusa rzekł: «Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata». [Jezus przyjął chrzest od Jana i] natychmiast wyszedł z wody. A oto otworzyły Mu się niebiosa i ujrzął Ducha Bożego zstępującego jak gołębicę i przychodzącego na Niego. A głos z nieba mówił: «Ten jest mój Syn umiłowany, w którym mam upodobanie».

na podstawie: Ewangelia według św. Jana 1, 28
Ewangelia według św. Mateusza 3, 16-17

Omówienie tekstu biblijnego.

– W momencie wyjścia Jezusa z wody Jordanu zstąpił na Niego Duch Święty jak gołębicą.

Katecheta podkreśla, że Duch Święty NIE JEST gołębicą, ale zstępuje z góry JAK gołębicą.

– Jezus zostaje napełniony Duchem Świętym. Dlatego o Jezusie mówimy „Chrystus”, bo słowo „Chrystus” znaczy: Namaszczony. Być namaszczonym Duchem Świętym znaczy: być wybranym przez Boga Ojca, być pod Jego szczególną opieką. Dlatego podczas chrztu świętego, po polaniu głowy wodą, kapłan namaszcza ochrzczonego świętym olejem. My wszyscy, którzy przyjęliśmy chrzest, zostaliśmy też namaszczeni olejem na znak, że otrzymaliśmy Ducha Świętego. Jako namaszczeni Duchem Świętym nazywamy się „chrześcijanami”.

PRACA W „ĆWICZENIACH” – S. 14, ZADANIE 1.

Uczniowie naklejają odpowiednie słowa w strzałki (słowa wskazują na postaci, rzekę, wodę).

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 25

– A dlaczego Jan Chrzciciel mówi o Jezusie „Oto Baranek Boży”?

W dawnych czasach ludzie składali Bogu ofiary, czyli poświęcali Bogu różne rzeczy i zwierzęta. W ten sposób okazywali Mu uwielbienie, a także błagali o wybaczenie grzechów. Często składali w ofierze baranki.

Gdy Izrael oczekiwał na Zbawiciela, każda rodzina składała Bogu baranka. To właśnie ofiara z baranka i jego krwi sprawiła, że Bóg wyzwolił Izraela z niewoli, w której wiele, wiele lat naród był okrutnie traktowany. Będziecie o tym czytać w Piśmie Świętym i słuchać na katechezie.

Ale jest jeszcze inna niewola, niewola grzechu i zła. I od tej najgorszej niewoli grzechu wyzwolił nas Pan Jezus. On gładzi nasze grzechy. Dlatego Jan Chrzciciel nazwał Go Barankiem Bożym. My też dzisiaj tak nazywamy Pana Jezusa.

Prosimy, by uczniowie przyjrzeni się drugiemu zdjęciu na s. 25 w podręczniku i przeczytali tekst obok zdjęcia.

Przed Komunią Świętą kapłan ukazuje nam Pana Jezusa ukrytego w Hostii, mówiąc: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata”.

Msza Święta jest spotkaniem z tym samym Jezusem Chrystusem, którego Jan nad Jordanem nazwał Barankiem Bożym, a który ofiarował się za nas.

My także możemy ofiarować Panu Bogu nasze wysiłki, nasze modlitwy i dobre czyny.

– Kiedyś na Zbawiciela czekały tłumy ludzi ochrzczonych przez Jana wodą Jordanu. Wyobraźcie sobie, że jesteście wśród tych ludzi.

– Co oni mogli odczuwać?

Być może dzieci odpowiedzą: na pewno cieszyli się ze spotkania z Jezusem, mocniej biły im serca, byli szczęśliwi, że mogli być przy tak wielkim wydarzeniu itp.

Wy też jesteście takimi „szczęśliwcami”. Już teraz możecie spotykać się z Panem Jezusem podczas każdej Mszy Świętej. A nawet od Pierwszej Komunii Świętej będziecie Go przyjmować do siebie.

Prośmy Jezusa, nazywając Go za Janem Chrzcicielem „Barankiem Bożym”, aby zgładził nasze grzechy i obdarzył nas pokojem.

ODPOWIEDŹ NA WEZWANIE BOŻE

NAUKA MODLITWY

Katecheta powtarza słowa „Baranku Boży”. Dzieci powtarzają za katechetą. Potem stają w kręgu, kolejno każde dziecko mówi jedno słowo modlitwy. W razie potrzeby katecheta podpowiada.

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami (2x).

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, obdarz nas pokojem.

Gdy dzieci powtórzą modlitwę do końca, np. dwa razy, katecheta prosi, by mówiły po dwa słowa.

Następnie śpiewają, wykonując odpowiednie gesty, piosenkę nr 6 „Mój Pan mocą moją jest”.

UTRWALENIE

PRACA W „ĆWICZENIACH” – S. 15, ZADANIE 2.

Uczniowie uzupełniają zdania.

MODLITWA

Uczniowie powtarzają za katechetą wyznanie wiary – tekst wyróżniony czerwoną czcionką w podręczniku na s. 25, potem razem wypowiadają modlitwę „Baranku Boży...”.

Wierzę, że Jezus Chrystus / jest Barankiem Bożym, / czyli naszym Zbawicielem,

/ który przyszedł na ziemię. / On gładzi nasze grzechy.

„Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata...”.

WSPÓŁPRACA Z RODZINĄ I PARAFIĄ

Rodzice podczas Mszy Świętej zwracają uwagę dziecka na modlitwę „Baranku Boży...”.

KATECHEZA 9

Z Matką Bożą idziemy do Zbawiciela. Modlitwa różańcowa

CELE KATECHEZY

- Przybliżenie dziecku modlitwy różańcowej i przygotowanie go do aktywnego udziału w nabożeństwach różańcowych.
- Uświadomienie, że Bóg najpełniej objawił się w Chrystusie (PNR).
- Ukazanie Jezusa jako obiecanego Zbawiciela (PNR).

TREŚCI

- Bóg wypełnia obietnicę: Jezus obiecanym Zbawicielem (A.4).
- Różaniec mówi nam o tajemnicach zbawienia: Zbawiciel przyszedł na świat, głosił nadejście zbawienia, czynił cuda, umarł za nas i zmarłych wstąpił, obiecał Ducha Świętego (B.7).
- Maryja Matką Chrystusa i naszą (A.4).

WYMAGANIA

Uczeń:

- wyjaśnia, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi (A.4.2);
- przedstawia modlitwę różańcową jako przeżywanie z Maryją przyjścia oczekiwanego Zbawiciela i poznawanie dzieła zbawienia;
- uzasadnia wartość udziału w nabożeństwach różańcowych (B.7.1);
- wymienia części różańca;
- potrafi coraz lepiej z pamięci odmawiać modlitwę „Zdrowaś Maryjo”.

POSTAWY

Uczeń:

- bierze (w ramach możliwości) udział w nabożeństwie różańcowym;
- przyjmuje Maryję za swoją Matkę i okazuje Jej szacunek (A.4.b);
- pragnie poznawać życie i nauczanie Jezusa (A.4.c).

POMOCE

- Podręcznik i „Ćwiczenia”
- Pismo Święte i świeca
- Nagranie lub wydruk tekstu biblijnego (Materiały do druku): na podstawie J 2, 1-3. 5-10
- Nagranie piosenki nr 9 „Uczyńcie, co wam mówi Syn”
- Obraz Matki Bożej – takiej wielkości, żeby mógł go nieść uczeń

PLAN KATECHEZY

Wprowadzenie do katechezy

1. Modlitwa: piosenka nr 6 „Mój Pan mocą moją jest”.
2. Rozmowa: potrzeba ratunku, wybawienia od zła, czyli zbawienia.
3. Nawiązanie do różańca jako modlitwy, w której poznajemy lepiej Pismo Święte.

Odkrywanie wezwania Bożego: Bóg mówi o zbawieniu w tajemnicach różańca

4. Czytanie Pisma Świętego: Ewangelia wg św. Jana 2, 1-3. 5-10.
5. Omówienie tekstu biblijnego z wykorzystaniem ilustracji w podręczniku, s. 26.
6. Przypomnienie, jak odmawiamy różaniec (które modlitwy wypowiadamy).
7. Przypomnienie pojęcia tajemnicy Bożej i nawiązanie do tajemnic różańca.
8. Omówienie części różańca na podstawie ilustracji w podręczniku s. 26-27.

Odpowiedź na wezwanie Boże: Modlimy się na różańcu

9. Wspólna modlitwa: wędrowka z obrazem Matki Bożej (po klasie) do czterech części różańca.
10. „Ćwiczenia”, s. 16, zadanie 1.: części różańca (naklejki i podpisy).
11. Nauka piosenki nr 9 „Uczyńcie, co wam powie Syn”.

Utrwalenie

12. „Ćwiczenia”, s. 17, zadanie 2.: łączenie ilustracji czterech tajemnic różańca z podpisami.
13. Modlitwa: piosenka nr 9 „Uczyńcie, co wam mówi Syn”.

WPROWADZENIE DO KATECHEZY

MODLITWA

Piosenka nr 6 „Mój Pan mocą moją jest”.

– Może w bajkach dla dzieci słyszeliście, jak ktoś woła: RATUNKU! Kiedy ludzie wołają o ratunek? (*Wypowiedzi uczniów*)

A jednak wszystkie niebezpieczeństwa, o których mówicie, nie są najstraszniejsze. Najgorsze, co może spotkać ludzi, to poddanie się złu i robienie złych rzeczy. A od czasu, gdy pierwsi ludzie popełnili grzech, w każdym z nas jest nie tylko dobro, ale i skłonność do zła. Dlatego potrzebujemy ratunku.

Ludzie po odwróceniu się od Pana Boga bardzo potrzebowali ratunku i czekali na Zbawiciela.

- Kto przypominał ludziom Bożą obietnicę i zapowiadał Zbawiciela?
- Skąd prorocy wiedzieli o Zbawicielu?
- Kto jest tym zapowiadającym Zbawicielem?
- Przed czym Zbawiciel miał uratować ludzi?

Jezus Chrystusa uratował nas przed poddaniem się złu. Sprawił, że znowu możemy być blisko Boga Ojca. Pan Jezus przywrócił nam przyjaźń z naszym Stwórcą, czyli łaskę Bożą.

– Jak nazywamy księgi, w których możemy przeczytać, co Bóg nam mówi o sobie i o nas, o naszym zbawieniu? (*Te księgi to Pismo Święte albo Biblia*)

Katecheta pokazuje Pismo Święte, a potem różaniec.

Gdy czytamy tę Księgę, mówi do nas Bóg. Jest też taka modlitwa, która pomaga poznać Pana Jezusa i poznawać to, o czym jest napisane w tej księdze.

– Co to jest? (*Różaniec*)

Te paciorki różańca od wielu, wielu, wielu lat pomagają ludziom kochać naszego Zbawiciela, Pana Jezusa. Bo w modlitwie różańcowej uczymy się kochać Go od Jego Mamy, czyli od Matki Bożej.

ODKRYWANIE WEZWANIA BOŻEGO

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 26

Różaniec jest modlitwą, w której jesteśmy jak słudzy na weselu w Kanie Galilejskiej. Postuchajcie, co tam się wydarzyło.

 W Kanie Galilejskiej odbywało się wesele. Była tam Maryja i Jezus z uczniami. A kiedy zabrakło wina, Matka Jezusa rzekła do Niego: «Nie mają wina». Potem Maryja powiedziała do sług: «Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie». Stało tam sześć stągwi. Jezus rzekł do sług: «Napełnijcie stągwie wodą». I napełnili je aż po brzegi. Potem Jezus powiedział: «Zaczerpnijcie teraz i zaniescie staroście weselnemu». A gdy starosta weselny skosztował wody, która stała się winem, przywołał pana młodego i powiedział do niego: «Każdy człowiek stawia najpierw dobre wino. A ty zachowałeś dobre wino aż do tej pory».

na podstawie: Ewangelia według św. Jana 2, 1-3. 5-10

Katecheta, korzystając z ilustracji w podręczniku, omawia cud w Kanie Galilejskiej i nawiązuje do modlitwy różańcowej.

Cud w Kanie był możliwy, bo Matka Boża zauważyła zmartwienie gospodarzy wesela, a słudzy posłuchali Matki Bożej, która powiedziała: „Zróbcie wszystko, cokolwiek wam powie”. I wykonali to, co Jezus im polecił.

My też możemy posłuchać Matki Bożej i dzięki temu być bliżej Pana Jezusa – a na pewno stanie się cud wiary.

– W klasie pierwszej mówiliśmy, jakie modlitwy odmawia się na paciorkach różańca. Kto je pamięta?

Krótkie przypomnienie – bez wchodzenia w szczegóły – że na różańcu odmawiamy „Ojcie nasz”, dziesięć razy „Zdrowaś Maryjo” i potem „Chwała Ojcu”.

Ale gdy odmawiamy różaniec, to nie tylko mówimy te modlitwy. Różaniec to jest poznawanie tajemnic Bożych.

Katecheta powołuje się na opowiadanie „Tajemnice Boże” z katechezy 5.

– Czytaliśmy niedawno opowiadanie o tajemnicy wiary, czyli o Zwiastowaniu Pańskim. Co to znaczy „tajemnica wiary”? Czym się różni do ludzkich tajemnic?

Podsumowanie.

– Mówimy o tajemnicy jako o czymś, o czym mówi się na ucho i nie rozgłasza.

Ale TAJEMNICE BOŻE są tajemnicami naszej wiary i to zupełnie inne tajemnice.

Tajemnice Boże są zapisane i wszyscy, którzy je usłyszą, mają o nich opowiadać. Ale nawet gdy o nich słuchamy, nigdy nie przestają być tajemnicami, bo nasz rozum i nasze serce nigdy ich do końca nie rozumieją i nigdy ich nie ogarną.

Jedną z tych tajemnic jest to, że Bóg jest JEDEN, ale nigdy nie jest sam, bo jest w Trzech Osobach: jest Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty. Nie jestem w stanie tego pojąć, bo jestem tylko jednym człowiekiem w jednej osobie. Wierzę w tę tajemnicę, ale nigdy nie zrozumieję jej całkowicie.

Tajemnice zbawienia można całe życie poznawać i nigdy się nie znudzą, nigdy nie skończy się nasze poznawanie. Mam nadzieję, że będę Pana Boga poznawać całą wieczność i nigdy się nie znudzę.

Każda tajemnica Boża jest podobna do wielu pokoiów w pięknym pałacu, do którego pragnie się wejść. W każdym pokoju jest pełno skarbów i gdy wydaje się, że w jednym z nich obejrzelśmy wszystkie, na końcu tego pokoju są drugie drzwi do kolejnego pokoju pełnego skarbów. Te pokoje się nie kończą, ale człowiek się nie nudzi tą podróżą, tylko chce iść dalej i dalej.

ROZMOWA NA TEMAT TAJEMNIC RÓŻAŃCA

Podczas modlitwy różańcowej Matka Boża prowadzi nas przez tajemnice Boże o życiu, śmierci i zmartwychwstaniu Pana Jezusa. Tajemnice te są podzielone na cztery części różańca. Każda ma pięć tajemnic. Policzcie: cztery części po pięć tajemnic każda – to ile razem tajemnic?

Uczniowie nie znają tabliczki mnożenia, ale mogą dodać $5 + 5 + 5 + 5$ – potrafią liczyć do dwudziestu.

Każda część różańca ma swoją nazwę. Mamy tajemnice radosne, światła, bolesne i chwalebne. O niektórych z tych tajemnic już się dowiedzieliście. Dzisiaj poznaliście nowe wydarzenie, cud na weselu w Kanie Galilejskiej. Ten cud też jest Bożą tajemnicą.

PRACA Z PODRĘCZNIKIEM – S. 26-27

Omówienie części różańca na podstawie ilustracji.

Bóg obiecał ludziom Zbawiciela. Wysyłał do nich proroków. A potem sam nas zbawił. Tak! Bóg sam przyszedł na ziemię!

– Która ilustracja na s. 26 przedstawia wydarzenie narodzenia Zbawiciela?

– Ale najpierw Bóg przez anioła spytał Maryi, czy zgodzi się przyjąć Go i urodzić. Która ilustracja to przedstawia?

To są tajemnice RADOSNE – namalowane tutaj na tle niebieskim. Znacie jeszcze inne tajemnice tej części, np. ofiarowanie małego Jezusa w Świątyni i to, jak dwunastoletni Jezus został w Świątyni i rozmawiał z uczonymi.

Następna część to tajemnice ŚWIATŁA.

Katecheta powtarza poznane na poprzedniej i na tej lekcji wydarzenia związane z tajemnicami światła: chrztem Pana Jezusa nad Jordanem oraz cudem w Kanie Galilejskiej, a potem wraca do ilustracji w podręczniku.

– Co przedstawiają ilustracje na tle zielonym? (*Jezus naucza, Ostatnia Wieczerza*)

Tajemnice światła przypominają o tym, jak Pan Jezus chodził między ludźmi i nauczał. Głosił, że razem z Nim przychodzi królestwo Boże.

Przed swoją śmiercią zebrał Apostołów w Wieczerniku. Co Jezus zrobił podczas tej uroczystej kolacji pożegnalnej? (*Przemienił chleb i wino w swoje Ciało i Krew oraz nakazał to czynić na Jego pamiątkę*)

– Mówimy, że podczas Ostatniej Wieczerzy Pan Jezus ustanowił Eucharystię. Gdzie teraz dokonuje się to samo: przemienia się chleb i wino w Ciało i Krew Pana Jezusa? (*na każdej Mszy Świętej, czyli właśnie Eucharystii*)

– Co przedstawiają ilustracje na fioletowym tle? (*Pan Jezus dźwiga krzyż. Pan Jezus umiera na krzyżu*)

To są tajemnice BOLESNE. Gdy je odmawiamy na różańcu, przypominamy sobie mękę i śmierć Pana Jezusa: Jego modlitwę w Ogrodzie Oliwnym i pojmanie Go przez żołnierzy rzymskich, Jego biczowanie i nałożenie korony z ciernia, dźwiganie krzyża i śmierć. To było zło, które Jezus przyjął na siebie, aby zwolnić nas od zła, aby zwyciężyła Jego miłość i życie.

– Jakie wydarzenia przedstawiają ilustracje na jasnym tle? (*Zmartwychwstanie i Zesłanie Ducha Świętego – katecheta krótko je omawia*)

To tajemnice części CHWALEBNEJ. Na ostatniej ilustracji widzimy Matkę Bożą, która została wzięta do nieba i jest Królową Nieba i Ziemi.

To Ona prowadzi nas zawsze podczas modlitwy różańcowej, żebyśmy bardziej zaprzyjaźnili się z Panem Jezusem, naszym Zbawicielem.

ODPOWIEDŹ NA WEZWANIE BOŻE

WSPÓLNA MODLITWA: IDZIEMY ZA MATKĄ BOŻĄ

Katecheta daje wybranemu uczniowi obraz Matki Bożej. Kładzie w czterech miejscach w klasie (np. na ławkach) kartki lub wstążeczki: niebieską, zieloną, fioletową i żółtą. Dzieci wychodzą na środek i stają gęsiego. Dzieci idą za pierwszym uczniem, który trzyma obraz Matki Bożej, do miejsca, gdzie leży niebieska kartka lub wstążeczka. Katecheta mówi tytuł wybranej sceny (zilustrowanej w podręczniku na s. 26) i prosi, by chętny uczeń, opowiedział ją. Uczniowie odmawiają „Zdrowaś Maryjo”. Uczeń, który opowiedział o scenie biblijnej, staje z przodu z obrazem i dzieci idą za nim do kartki zielonej. Podobnie postępują przy kartce fioletowej i żółtej.

PRACA W „ĆWICZENIACH” – S. 16, ZADANIE 1.

Uczniowie wycinają i wklejają kolorowe różańce – zgodnie z kolorami części różańca w podręczniku i podpisują je.

NAUKA PIOSENKI NR 9 „UCZYŃCIE, CO WAM MÓWI SYN”

1. Usłysz Bożej Matki głos,
Która wzywa dzisiaj nas.
Chce u Syna znów wyprosić
Cud przemiany serc.

Ref.: Uczyńcie, co wam mówi Syn,
Przyobleczcie wiarę w czyn.
Niech się Słowo Boże stanie
Ciałem w każdym z was.

2. Bóg ukochał w Synu świat,
Chce zamieszkać w każdym z nas.
Naucz, Matko, jak zbudować
Bogu w sercu dom.

3. Serce ludzkie dręczy głód,
Ciągłe szuka, gdzie jest Bóg?
Naucz, Matko, jak powtórzyć
Betlejemską noc.

UTRWALENIE

PRACA W „ĆWICZENIACH” – S. 17, ZADANIE 2.

Uczniowie łączą napisy z odpowiadającymi im ilustracjami tajemnic różańca.

MODLITWA

Piosenka nr 9 „Uczyńcie, co wam mówi Syn”.

WSPÓŁPRACA Z RODZINĄ I PARAFIĄ

Katecheta rozdaje dzieciom informację o godzinie nabożeństwa różańcowego w parafii.

Jeśli w parafii lub szkole istnieje tradycja przygotowywania wystawy różańców, katecheta zachęca uczniów do zrobienia wraz z rodzicami własnego różańca z dowolnego materiału i dowolną techniką.

© Wydawnictwo WAM • Księża Jezuici, 2021

Poradnik metodyczny do nauczania religii rzymskokatolickiej według podręcznika nr AZ-12-01/18-KR-21/21 zgodnego z programem nauczania nr AZ-1-01/18

RECENZENCI

ks. dr Wojciech Lechów

ks. dr Paweł Płaczek

ZESPÓŁ REDAKCYJNY

ks. Władysław Kubik SJ (kierownik zespołu)

Teresa Czarnecka

ZESPÓŁ AUTORÓW

Bartłomiej Bester

Teresa Czarnecka

Anna Duka

s. Gabriela Janikuła ASC

Agnieszka Komorowska

ks. Władysław Kubik SJ

Izabella Przeździecka

PROJEKT OKŁADKI, OPRACOWANIE GRAFICZNE, ŁAMANIE

Tomasz Mieloch

ILUSTRACJA NA OKŁADCE

Marcin Piwowski

NIHIL OBSTAT

Przełożony Prowincji Polski Południowej Towarzystwa Jezusowego,

ks. Jarosław Paszyński SJ, prowincjał, Kraków, dn. 5 sierpnia 2021 r.,

l.dz. 42/2021

ISBN 978-83-277-1850-1

WYDAWNICTWO WAM

ul. Kopernika 26 • 31-501 Kraków

tel. 12 62 93 200

e-mail: wam@wydawnictwowam.pl

DZIAŁ HANDLOWY

tel. 12 62 93 254-255 • faks 12 62 93 496

e-mail: handel@wydawnictwowam.pl

KSIĘGARNIA WYSYŁKOWA

tel. 12 62 93 260

www.wydawnictwowam.pl